

Kronika događanja u bošnjačkoj zajednici
u Republici Hrvatskoj

BOŠNJAČKI GLAS

Festival
bošnjačke
kulture

Svečani Kurban
Bajram u Rijeci

Dan Vakifa Islamskog
centra u Rijeci

IZBORI ZA
HRVATSKI
SABOR

Intervju:

*Ibrahim
Ružnić, prof.*

PREDSTAVLJANJE
KANDIDATA

Rijeka, studeni 2011. | Broj: 21

BOŠNJAČKI GLAS

informativno glasilo
Bošnjačke nacionalne zajednice Hrvatske

Izdavač:

Bošnjačka nacionalna zajednica Hrvatske

Za izdavač:

Senad Pršić

Glavni i odgovorni urednik:

Ibrahim Ružnić
E-mail: ibrahim.ruznic@ri.t-com.hr
Mob: 098-9626-715

Redakcija:

Zemir Delić, Berina Mujkić, Džemail Spahić,
Enis Dugonjić, Sead Berberović

Suradnici:

Adem Smajić, Hidajet Hasanović, Harudin
Mujkanović, Zumra Jahić, Dževad Jogunčić,
Mira Summeja Pavlaković, Ferid Latić, Šemso
Tanković, Ernedina Adžajlić

Grafička obrada:

IO d.o.o.

Adresa:

51000 Rijeka, Vodovodna 15 B,
Telefon/fax 051-337-284

Žiro-račun

Erste&Steiermärkische Bank,
Posl. Rijeka
Br.: 2402006-1100127233

Tiskano uz potporu Grada Rijeke, Primorsko-
goranske županije i Savjeta za nacionalne
manjine Republike Hrvatske

Naklada:

1000 kom.

S A D R Ź A J

1. Uvodnik	3
2. Izbori za Hrvatski sabor - 12. izborna jedinica - Predstavljanje kandidata	4
3. Intervju - Ibrahim Ružnić, prof.	5
4. Izložba - Tradicionalna nošnja Bošnjaka i etničkih zajednica Republike Kosovo	8
5. Održana Skupština Bošnjačke nacionalne zajednice za Grad Zagreb i Zagrebačku županiju	10
6. Izvještaj o radu Bošnjačke nacionalne zajednice za grad Zagreb i Zagrebačku županiju	11
7. 10. Bajramski koncert u Sisku s humanitarnom notom	14
8. Smotra pjevačkih zborova u Ključu	17
9. Sisak - Održana sjednica GO BNZH	18
10. Dan Vakifa Islamskog centra u Rijeci	19
11. Uloga vakufa u islamu	22
12. Svečani Kurban Bajram u Rijeci	24
13. Riječki Merhamet uljepšao bajramsku svečanost	26
14. Obilježavanje srebreničkog genocida	27
15. Redovna izvještajna skupština NZBI	31
16. Održana 6. završna svečanost Festivala bošnjačke kulture u Istri	32
17. Izbori za vijeća i predstavnike bošnjačke nacionalne manjine u istarskoj županiji	34
18. Sjećanje na Šefika Pezerovića	34
19. Nož, žica, Srebrenica - 4. DIO	37

Uvodnik

Piše: Ibrahim Ružnić

Kako je plan da u ovom broju Bošnjačkog glasa predstavimo četvoricu najavljenih kandidata za za-stupnika u Saboru RH iz redova pripadnika bošnjačke nacionalne manjine, te da list bude tiskan i distribuiran makar tjedan dana prije izbora kako bi se naši čitatelji mogli što

lakše odlučiti za koga dati glas, pisati uvodnik za ovaj broj stvara mi vrlo snažan pritisak. Naime, kako sam jedan od četvorice najavljenih kandidata, napisati uvodnik s osvrtom na izbore, a pritom ostati neutralan i objektivan, veliki je izazov. Stoga, upozoravam čitatelje da sve što ovdje napišem je moj osobni stav i onda kada nisu izbori, te da mi nije namjera politikantsko navlačenje naklonosti birača niti na jednu stranu, pa niti na svoju.

Uz želju da ostanem na razini objektivnog i argumentiranog, evo nekoliko objecka o najavljenim kandidatima i organizacijama koje stoje iza njihove kandidature. Prema mom saznanju, kandidaturu su najavili gospoda Šemso Tanković, Nedžad Hodžić, Idriz Bešić, Ibrahim Ružnić (a bit će ih vjerovatno još). Svi spomenuti su ljudi koji su se, na profesionalnom planu, dokazali kao uspješni. Tanković je sveučilišni profesor. Hodžić je privatni poduzetnik. Idriz Bešić je dugogodišnji imam (vjerski službenik) u Gunji. Ja sam čitav radni vijek u školstvu, tj. u nastavnom procesu ili u državnoj upravi na poslovima školstva. Dakle, sudeći po profesionalnim kompetencijama, Bošnjaci će, bez obzira za koga se opredjele, imati obrazovanog i na profesionalnom planu, uspješnog zastupnika.

Međutim, nama kao nacionalnoj manjini u Republici Hrvatskoj je važno da imamo svog zastupnika na razini forme, ali nam je daleko, daleko važniji sadržaj rada saborskog zastupnika. Sudeći prema iskustvu posljednjih osam godina, taj sadržaj je bio daleko od očekivanog, a još dalje od potrebnog. Teško da bi mogli pronaći osobu koja ima izgrađen analitički i politički stav i kompetenciju, a da će iskazati zadovoljstvo s radom „našeg“ zastupnika. Dakle, ostaje nam da dobro promislamo koji su interesi ljudi i organizacija koji stoje iza kandidatura pojedinih zastupnika.

Da pokušamo i s te strane osvijetliti kandidature

ova četiri kandidata.

Iza kandidatura Šemse Tankovića i Nedžada Hodžića stoje tzv. bonjačke političke stranke. Ovdje svakako moramo stati i zapitati se:

- *Čemu služe nacionalne političke stranke s tobožnjim ekskluzivitetom definiranja bošnjačkog političkog interesa u državi u kojoj Bošnjaci participiraju s oko 1% u ukupnom stanovništvu? Pri tom treba imati u vidu da stranke nemaju pravo kandidature za vijeća i predstavnike nacionalnih manjina u tijelima lokalne i područne samouprave.*
- *Koja je to bošnjačka politička paradigma u Republici Hrvatskoj na koju se programski oslanjaju „naše“ stranke i tko je i kada tu paradigmu definirao?*
- *Ako znamo da je logika političkog organiziranja težnja određene grupacije da osvoji vlast na određenoj organizacijskoj razini države i na toj razini definira i obnaša javnu vlast, zapitajmo se koji je politički ili drugi cilj „naših“ stranaka (s 1% participacije u stanovništvu RH), osim da svojim predsjednicima osiguraju saborski mandat i sinakure koje iz toga proizilaze? Činjenica da u državi „jurišaju“ samo na jedan – manjinski mandat, to jasno potvrđuje (pa ne misle valjda da s jednim zastupnikom mogu urediti državu po svojoj mjeri).*
- *Zapitajmo se, zašto čelni ljudi „naših“ stranaka nisu članovi vijeća bošnjačke nacionalne manjine u gradovima i županijama u kojima žive?*
- *Zapitajmo se, zašto čelni ljudi „naših“ stranaka nisu članovi izvršnih odbora udruga bošnjačke nacionalne manjine u gradovima i županijama u kojima žive i zašto ih nema kao nositelja programa naših udruga koja se bave očuvanjem bošnjačkog nacionalnog identiteta i sprečavanja asimilacije Bošnjaka u Republici Hrvatskoj?*
- *Zašto su čelnici „naših“ stranaka tako gorljivo zainteresirani samo za zastupnika u Saboru, dok na terenu njihovi stranački aktivisti svojski oponiraju realizaciji programa udruga koja se bave očuvanjem bošnjačkog nacionalnog identiteta i sprečavanja asimilacije Bošnjaka u Republici Hrvatskoj, a oni o tome javno ćute, a vjerovatno tajno potiču?*

Kako sam imao priliku čuti, iza Idriza Bešića stoji dio vodstva Islamske zajednice Hrvatske (čak i muftija Šefko Omerbašić). Dakako, demokracija

trpi svašta, pa su i ovakve stvari moguće. Naravno, nije moguće da Mešihat ili neko drugo legitimno tijelo islamske zajednice formalno stane iza ove kandidature, ali ostaje poruka koja je u javnost odaslana, a to je da se Islamska zajednica u RH aktivno uključila u političke izbore u Republici Hrvatskoj. I to opetovano (svesrdna podrška Tankoviću u predhodnim izborima, podrška Bandiću u predsjedničkim izborima itd...). S tim više što se aktivno vjersko lice (hodža) kandidira. Ovdje svakako valja podcrtati činjenicu da se ovim iskorakom dijela vodstva IZ, vrši, u novijoj povijesti ne zabilježen, atak na bošnjački nacionalni identitet. Naime, mnogo je bošnjački narod patnje i krvi prolio kroz povijest, odupirući se silama koje su nas nastojale asimilirati i oduzeti nam nacionalni identitet. Sada kad je taj proces dovršen i u matičnoj domovini BiH neupitan, u Hrvatskoj se povlače potezi koji bošnjačko nacionalno biće žele spustiti na religijsku odrednicu. Ponovno jačaju snage koje žele reafirmirati parolu denacionalizacije Bošnjaka „...muslimani su cvijet hrvatstva“, a što se može jasno isčitati iz javnih istupa hodže Idriza Bešića istaknutog člana HDZ-a u Gunji i njegovim vatrenim govorima

na Blajburgu, Jazovki i drugim grobištima, a sve uz pozivanje na podršku čelnog čovjeka IZ Hrvatske. U moru apsurdna, dodajmo još jedan. Čak i don Ivan Grubišić je sačekao da ode u penziju pa da se politički aktivira, međutim naš don efendija to nije mogao čekati jer je sebi kao cilj zacrtao nešto veću mirovinu.

I na kraju ostaje moja kandidatura. Iza mene stoji Bošnjaška nacionalna zajednica Hrvatske. Nama u BNZH i našim županiskim organizacijama je cilj očuvanje bošnjačkog nacionalnog identiteta i sprečavanja asimilacije Bošnjaka u Republici Hrvatskoj. Na tim programima radimo i ustrajavamo. Kako to radim, ocijenite sami. Zaslužujemo li podršku, procijenite sami. Ako mislite da je očuvanje bošnjačkog nacionalnog identiteta u RH, bošnjački interes, dajte podršku kandidatu BNZH. Na vama je odgovornost i vi ste na potezu.

S poštovanjem vaš,

Piše: Zemir Delić

IZBORI ZA HRVATSKI SABOR

12. izborna jedinica

Predstavljanje kandidata za zastupnika albanske, bošnjačke, crnogorske, makedonske i slovenske nacionalne manjine

PREDSTAVLJANJE KANDIDATA

U cilju omogućavanja lakšeg odlučivanja biračima iz redova nacionalnih manjina, Bošnjački glas je pozvao neke od kandidata da odgovore na nekoliko pitanja. Odgovori bi poslužiti biračima – čitateljima Bošnjačkog glasa da steknu bolji uvid u stavove, namjere i programske ciljeve kandidata.

Zato smo ih zamolili da u pisanom obliku odgovore na nekoliko pitanja a sve u namjeri da omogućimo našim, bošnjačkim kandidatima za saborskog zastupnika albanske, bošnjačke, crnogorske, makedonske i slovenske nacionalne manjine, da pojasne svoje kandidature i iznesu svoj program i viđenje saborskog mandata. Putem e-maila obratili smo se svim do sada nam poznatim kandidatima: Idrizu Bešiću iz Gunje, Nedžadzu Hodžiću iz Rijeke, Ibrahimu Ružniću iz Rijeke

i Šemsi Tankoviću iz Zagreba, sa jednakim predizbornim pitanjima.

Pitanja su bila formulirana na način, da se nama, Bošnjacima u Republici Hrvatskoj, čitateljima Bošnjačkog glasa, kandidati predstave na najbolji mogući način.

Nažalost, do momenta slaganja ovog broja Bošnjačkog glasa, odgovore smo dobili samo od jednog kandidata, Ibrahima Ružniću.

Nadamo se da neodazivanje ostale trojice kandidata nije znak animoziteta prema našem listu, kao eminentno bošnjačkom glasilu, ili, ne dao Bog, znak nepoštivanja čitatelja Bošnjačkog glasa.

U toj nadi, ne preostaje nam ništa drugo, doli objaviti taj jedini odgovor.

Intervju

IBRAHIM RUŽNIĆ, prof.

B.G. Molimo vas da nam se ukratko predstavite (rođenje, školovanje, obiteljski i radni status, mjesto življenja).

I.R. Rođen sam 10. siječnja 1956. godine u Šturliću, Općina Cazin, Bosna i Hercegovina. Osnovnu i srednju školu sam završio u Cazinu, a studij na Pedagoškoj akademiji i Pedagoškom fakultetu u Rijeci, gdje sam stekao VSS – zvanje profesor fizike i tehničkog obrazovanja.

Živim sa Suprugom Sekom, kćerkom Emom i sinom Edinom u Rijeci u obiteljskoj kući koju smo sami izgradili. Zaposlen sam u Uredu državne uprave u Primorsko-goranskoj županiji, Služba za društvene djelatnosti – Odsjek za prosvjetu i kulturu na poslovima stručnog savjetnika za srednje školstvo i za sport i tehničku kulturu. Na navedenim poslovima radim od 1999. godine. Prije toga, radio sam 18 godina u sustavu školstva u Rijeci i to kao profesor fizike i politehnike.

B.G. Od kada se bavite manjinskom problematikom i koje ste aktivnosti i/ili programe do sada vodili ili u njima sudjelovali?

I.R. U društvenom životu, ozbiljnije sam angažiran

od 1990. i to uključivanjem u Stranku demokratske akcije, gdje sam aktivno sudjelovao u vodstvu Stranke sve do 2000. godine. Bio sam predsjednik riječke podružnice, član IO SDAH i Predsjednik Glavnog odbora SDA Hrvatske. Osnovno težište rada SDAH u tom razdoblju bilo je nastojanje da se Bošnjacima u Republici Hrvatskoj prizna status nacionalne manjine i prava koja iz toga proističu. Kako je pobjedom 3. siječanjske koalicije 2000. godine, ostvaren osnovni programski cilj SDAH, tj. Ustavnim zakonom Bošnjaci su stekli pravo da sa još četiri nacionalne manjine biraju zastupnika u Sabor RH, po mom sudu je prestala potreba za strankom s jednim ekskluzivitetom manjinskog zastupanja.

S prijateljima 2002. god. osnivam Stranku nove alternative. Kako taj projekt nije uspio zaživjeti s većinom osnivača SNA prelazimo 2005. godine u NHS- liberalni demokrati čiji sam i danas član.

Jedan sam od pokretača osnivanja humanitarne udruge MDD «Merhamet» Rijeka osnovanog 1992. godine.

Član sam IZ Hrvatske gdje sam obnašao funkciju člana IO Medžlisa Rijeka u jednom mandatu i bio član Sabora IZ Hrvatske u jednom mandatu.

U Bošnjačkoj zajednici sam član od osnutka 1993. godine, a od 2005. godine obnašam dužnost predsjednika IO BNZ za PGŽ i član sam GO BNZH i dopredsjednik BNZH.

Pokretač sam i autor dizajna, te glavni urednik časopisa „Bošnjački glas“ kojeg sada izdaje Bošnjačka nacionalna zajednica Hrvatske.

B.G. Što je ono što Vas, po Vašem mišljenju, kvalificira za manjinskog zastupnika u Hrvatskome saboru?

I.R. Prije svega, poznajem manjinsku problematiku u Republici Hrvatskoj. Član sam vijeća BNM za Grad Rijeku i Primorsko-goransku županiju u drugom mandatu. Nositelj sam većinu programa u Bošnjačkoj nacionalnoj zajednici. Izrađujem aplikacije za sufinanciranje programa koji BNZ-a provodi. Vodim brigu o svim plaćanjima Zajednice i sudjelujem u otklanjanju financijskih i organizacijskih problema koji stoje pred manjinskim udrugama. Moj rad kao volontera je itekako vidljiv (za one koji hoće gledati). Međutim, kao sa

borski zastupnik mogao bi se u potpunosti, profesionalno posvetiti radu s udrugama, a to bi moralo rezultirati jako, jako vidljivim rezultatima. Također, dobro poznajem političko i duhovno ozračje Republike Hrvatske, te razumijem suštinu problematike u odnosima Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine, te bih na tom planu mogao dati doprinos, ukoliko se za to ukaže potreba.

B.G. Što je ono ključno, na što ćete kao saborski zastupnik nacionalnih manjina staviti naglasak?

I.R. Kao izabrani zastupnik u Saboru Republike Hrvatske, sav svoj rad usmjerit ću na **podizanje ukupnog organizacijskog potencijala BNZH i njenih županijskih i gradskih organizacija**, kao i drugih bošnjačkih udruga koje se bave očuvanjem bošnjačkog nacionalnog identiteta u Republici Hrvatskoj. Jednako tako radit ću i na podizanje potencijala udruga drugih nacionalnih manjina koje zastupam.

Upravo stoga i nastupam pod sloganom - **i mi smo tu, nacionalne udruge - čuvari identiteta, Sabor - potvrda identiteta.**

B.G. Iznesite kratko sadržaj Vašeg programa s kojim izlazite na ove parlamentarne izbore.

I.R. Programskanačela koja sam podastro BNZH i na kojima je utemeljena moja kandidatura usmjerena su na djelovanje u Saboru i to na dva plana: **NA PLANU MANJINSKOG ZASTUPANJA I NA PLANU OPĆE POLITIKE.** Tu svakako želim naglasiti da je politička realnost u Republici Hrvatskoj na planu statusa i položaja nacionalnih manjina je takva, da su pozitivnim zakonskim propisima, izuzev omogućavanja dvostrukog prava glasa, pripadnicima manjina realno osigurana sva prava, tako da se težište političkog djelovanja izabranih saborskih zastupnika sa primarno političkog prenosi na teren očuvanja identiteta. Pred ulaskom smo u Europsku uniju, zajednicu država i naroda u kojoj će i za većinski narod u Hrvatskoj, a pogotovo za nas, pripadnike nacionalnih manjina, ključna biti upravo pitanja kulturnog, vjerskog i nacionalnog identiteta. A u pitanjima identiteta nitko ne može vjerodostojnije i sa više istinskog osjećaja i razumijevanja zastupati Bošnjake i druge manjine od njihovih nacionalnih udruga. Za novo vrijeme, nove zahtjeve i interese, potreban je i novi profil saborskog zastupnika bošnjačke i drugih manjina.

Kandidirajući mene za saborskog zastupnika, predlagatelj BNZH želi upravo to, **da se u**

predstojećem vremenu borbe za očuvanje identiteta, taj posao preda u prave ruke.

Dakle da ponovim, temeljni cilj je podizanje **ukupnog organizacijskog potencijala BNZH i njenih županijskih i gradskih organizacija**, kao i drugih bošnjačkih udruga koje se bave očuvanjem bošnjačkog nacionalnog identiteta u Republici Hrvatskoj. U realizaciji iznesenog temeljnog cilja koristit ću sve ovlasti i sredstva koje mi kao saborkom zastupniku stoje na raspolaganju, a posebno:

1. Sredstva u iznosu cca. **400.000,00 kn** godišnje koja predlagatelj (BNZH) dobije iz proračuna s naslova financiranja rada saborskog zastupnika, posebnim ugovorima usmjerit ću na sufinanciranje prostornih i materijalnih uvjeta rada BNZH i županijskih i gradskih organizacija BNZ-a,
2. Kao saborski zastupnik i član Savjeta za nacionalne manjine Republike Hrvatske okupiti predstavnike svih bošnjačkih udruga koje participiraju u korištenju proračunskih sredstava i oformiti komisiju koja će provesti sljedeće:
  - Izvršiti svojevrsnu valorizaciju programa i svrstati ih u podgrupe i to:
  - **programi akademske razine iz domene bošnjačkog kulturno-povijesnog kruga**
  - **programi iz domene folkloru i narodne baštine i**
  - **programi iz domene zabave**
  - Odrediti kriterije po kojima će se financirati pojedina vrsta programa i na taj način otkloniti **uspostavljenu klijentelističku praksu** po kojoj sredstva iz proračuna dobivaju podobni umjesto sposobnih
3. Kao zastupnik pet nacionalnih manjina - **albanske, bošnjačke, crnogorske, makedonske i slovenske nacionalne manjine**, konzumacijom mandata želim ravnomjerno usredotočiti na zadovoljavanje interesa svake od pojedinih manjina, a čime će biti otklonjen osjećaj majorizacije Bošnjaka nad ostalim manjinama grupacije.

Što se tiče rada na **NA PLANU OPĆE POLITIKE**, tu svakako moramo imati na umu da je Sabor prvorazredno političko tijelo, što zahtjeva da i manjinski zastupnici deklariraju brigu za sve društvene teme koje su na dnevnom redu odlučivanja u Saboru. Time manjinski zastupnici poručuju da manjine koju predstavljaju žele punu integraciju u društvo u kojem žive. Stoga su opće teme i opća politika od iznimne važnosti. U tom smislu, u koordinaciji s vodstvom BNZH pružit ću podršku

strankama lijevog centra za odluke koje neće zadirati u organske interese nacionalnih manjina koje zastupam, u što podrazumijevam:

- Svako izglasavanje odluka, deklaracija i drugih pravnih i političkih manifesta koji bi mogli izazvati političku ili materijalnu štetu matičnim zemljama nacionalnih manjina koje u Saboru zastupam,
- Svako reduciranje već dostignutih standarda u pravima pripadnika nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj,
- Svako izglasavanje zakona, podzakonskih akata, ili odluka sa zakonskom snagom koje bi sadržavale selektivni pristup na štetu neke od nacionalnih manjina koju zastupam.

B.G. Kako ocjenjujete trenutno stanje organiziranosti nacionalnih manjina i u kojem bi smjeru trebalo ići njegovo eventualno unaprjeđenje?

I.R. Ako je suditi po broju – kvantiteti bošnjačkih organizacija, mogli bismo reći da smo dobro organizirani. Bošnjačka nacionalna zajednica je organizirana u svim županijama i gradovima u kojima živi veći broj Bošnjaka. Pored BNZH, također imamo Kulturno društvo Bošnjaka „Preporod“ u Zagrebu koje je za očuvanje i afirmaciju bošnjačkog nacionalnog identiteta, izuzetno značajna organizacija. Također, u Hrvatskoj djeluje niz kulturno umjetničkih društava, Udruga Bošnjaka branitelja Domovinskog rata Hrvatske, Sabor bošnjačkih asocijacija. Nadalje, imamo izabrana Vijeća i predstavnike bošnjačke nacionalne manjine u mnogim općinama, gradovima i županijama. Imali smo i saborskog zastupnika u dva mandata.

Dakle, po kvantiteti, stanje organiziranosti je dobro. Međutim, za odrediti kvalitetu rada pojedinih bošnjačkih udruga i organizacija ostajem pri stavu da je nužno izvršiti svojevrsnu valorizaciju pro-

grama i svrstati ih u već spomenute podgrupe, te odrediti kriterije po kojima će se financirati pojedina vrsta programa. Na taj način ćemo dokinuti uspostavljenu klijentelističku infrastrukturu po kojoj sredstva iz proračuna dobivaju po načelu podobnosti, umjesto kvalitete programa i njihove realizacije.

B.G. Što će kao krajnji rezultat za manjine koje zastupate proizići iz Vašeg četverogodišnjeg saborskog mandata?

I.R. Imat ćemo dobro organizirane manjinske udruge i organizacije koje se bave očuvanjem nacionalnog identiteta, povijesti i kulture, čiji je organizacijski potencijal na daleko višoj razini nego što je to danas. Imat ćemo pravednu raspodjelu sredstava koji se dobivaju iz državnog proračuna, a što će rezultirati sa profesionalnim angažmanom nekoliko (5 do 6) sposobnih ljudi koji će profesionalno raditi na podizanju kvalitete izrade i realizacije programa naših udruga.

Eliminirat ćemo loš utjecaj tzv. bošnjačkih političkih stranaka koji u borbi za naklonost potencijalnih birača i članova, loše utječu na ukupno stanje odnosa u redovima pripadnika bošnjačke nacionalne manjine. Dapače, manjinske udruge koje se bave identitetskim pitanjima, čelni ljudi tih stranaka doživljavaju kao konkurenciju, te svojim djelovanjem destruiraju organizacijski potencijal manjinskih organizacija.

Da zaključim, nakon četiri godine želim da ostane inauguriran model rada manjinskog zastupnika koji će biti na korist manjinskim udrugama i koji će biti obavezujući za slijedećeg – mlađeg zastupnika kojem ću ja, kao umirovljeni bivši zastupnik, biti od velike pomoći u njegovom radu a na korist bošnjačkih i drugih udruga nacionalnih manjina naše grupacije.

Tekst: Sead Berberović
Fotografije: Enver Palalić

ZAGREB

Izložba

Tradicionalna nošnja Bošnjaka i etničkih zajednica Republike Kosovo

U dvorani Bošnjačke nacionalne zajednice u Zagrebu otvorena je 24.10.2011. godine izložba „Tradicionalna nošnja Bošnjaka i etničkih zajednica Republike Kosovo“. Izložbu je postavio Sadrija Bajra, prof., utemeljitelj i voditelj Etnološkog kulturno-umjetničkog društva „Mladi talenti“ iz Prizrena, Republika Kosovo. Izložbu su zajednički organizirali Bošnjačka nacionalna zajednica za Grad Zagreb i Zagrebačku županiju (BNZ ZG i ZGŽ) i Vijeće albanske nacionalne manjine Grada Zagreba (VANMGZ). Izložbu je otvorio gradonačelnik Grada Zagreba Milan Bandić.

Prigodnim riječima prisutnima su se obratili domaćini predsjednik BNZ ZG i ZGŽ Sead Berberović i potpredsjednik Dževad Jogunčić, te predsjednik VANMGZ Gzim Redžepi. Okupljene Bošnjake i Albance pozdravili su Reshit Kushi, predstavnik Ministarstva obrazovanja Republike Kosovo, Sanela Sadiković, predstavnica nacionalnih manjina pri Uredu premijera Republike Kosovo i na kraju autor izložbe Sadrija Bajra, prof. U znak zahvalnosti za organiziranje izložbe u Zagrebu prof. Bajra je ispred KUD „Mladi talenti“ domaćinima poklonio bakrorez Grada Prizrena i rukotvorine koje su izradile Bošnjakinje iz Republike Kosovo.

Cilj izložbe da se promovira kultura, kulturno blago i tradicija etničkih zajednica koje žive u Republici Kosovo, uz naglasak na bošnjačku kulturnu zajednicu, premašio je sva očekivanja. Izloženo je 35 fotografija formata 90 x 75 cm na kojima su prikazane nošnje svih etničkih zajednica, zatim osam kompletnih nošnji na lutkama i još 850 eksponata, što predstavlja samo manji dio blaga koje je sakupljeno entuzijazmom članova Etnološkog kulturno-umjetničkog društva „Mladi talenti“ i njihovog neumornog voditelja prof. Bajre. Mnogi od izloženih eksponata bili su, brojnoj publici koja je posjetila izložbu, nepoznati kako po svom izgledu

Predsjednik BNZ ZG i ZGŽ Sead Berberović

Poklon, bakrorez Majke Tereze, dobio je i gradonačelnik Milan Bandić koji je u svom govoru pozdravio suradnju nacionalnih manjina Grada Zagreba sa etničkim zajednicama izvan Republike Hrvatske. U znak sjećanja i priznanja za uspješnu suradnju Bošnjačka nacionalna zajednica udijelila je članovima delegacije s Kosova zahvalnice.

Potpredsjednik BNZ ZG i ZGŽ Dževad Jogunčić

Sadrija Bajra, prof. - predsjednik
KUD "Mladi talenti" i autor izložbe

Bakrorez "Majka Tereza" -
poklon za gradonačelnika Milana Bandića

Gradonačelnik Zagreba Milan Bandić za govornicom

tako i namjeni. No, prof. Bajra i njegovi suradnici spremno su ih detaljno opisivali, tumačili etničko i geografsko porijeklo, namjenu pojedinih odjevnikh eksponata, povijesne činjenice kao i zgodne pri-

Bakrorez "Prizren" – poklon za BNZ ZG i ZGŽ

povijesti i sudbine koji su uz njih povezani. O bogatstvu izloženih primjeraka, kojima je prikazana multikulturalnost i multietničnost Kosova, najbolje svjedoče fotografije na kojima se vidi da

Posjetitelji u razgledanju izložbe

Posjetitelji u razgledanju izložbe

je dvorana BNZ bila potpuno ispunjena izlošcima. Ova izložba do sada je bila postavljena u Sarajevu i Tuzli, te Plavu, Podgorici, Novom Pazaru i Sofiji, a nakon Zagreba planira se predstavljanje u Izmiru (Turska) i Sloveniji.

Posebna vrijednost održane manifestacije je u tome što je ostvarena suradnja s jednom bošnjačkom

udrugom iz Republike Kosovo, te što je realizacija ove izložbe povezala dvije manjinske asocijacije u Gradu Zagrebu, Bošnjačku nacionalnu zajednicu i Vijeće albanske nacionalne manjine. To bi trebao biti pozitivan primjer i putokaz za buduće zajedničko djelovanje manjinskih zajednica u Republici Hrvatskoj.

ZAGREB

Održana Skupština Bošnjačke nacionalne zajednice za Grad Zagreb i Zagrebačku županiju

Tekst: Sead Berberović
Fotografije: Enver Palalić

U prostorijama Bošnjačke nacionalne zajednice u Zagrebu, Ilica 54, održana je 26.10.2011. redovita izvještajna skupština Bošnjačke nacionalne zajednice za Grad Zagreb i Zagrebačku županiju. Skupštini su prisustvovali Kočo Govedarica, ataše za kulturu Ambasade BiH, Ramiz Radonja, predstavnik Konzulata BiH u Zagrebu, Hamdija Malić, predsjednik Udruge Bošnjaka branitelja domovinskog rata Hrvatske i predsjednik SABAH-a, Kemal Bukvić, predsjednika Vijeća bošnjačke nacionalne manjine Grada Zagreba i Ferid Dizdarević, predsjednik KUD „Sevdah“. Skupštini su se prigodnim pozdravnim govorima obratili Hamdija Malić i Ferid Dizdarević. Predsjednik KDBH „Preporod“ mr.sc. Senad Nanić se ranije ispričao i zaželio je uspješan rad Skupštine kao i rad BNZ ZG i ZGŽ.

Skupština je imala uobičajeni Dnevni red po kojem je predsjednik BNZ ZG i ZGŽ Sead Berberović podnio izvještaj o radu a predsjednik Nadzornog

odbora Mujaga Mehić podnio je financijski izvještaj. Na skupštini su izabrana i dva nova člana Izvršnog odbora umjesto Elme Ramić i Filipa Mursela Begovića, koji su iz obiteljskih razloga odselili iz Zagreba i Hrvatske. Novi članovi su mladi znanstveni suradnik zaposlen na Hrvatskom institutu za povijest dr.sc. Dino Mujadžević i studentica na Društvenom veleučilištu

Alma Mehulić.

Po završetku radnog dijela skupštine Kamerni zbor i orkestar ansambla „Bosana“ izveli su kraći kulturno-umjetnički program. Kao solisti su nastupili Ferid Bešić, Damir Majdančić, Edo Pavišić i Zdenka Ahmetpahić. Kako se skupština održavala 10-ak dana prije Kurban Bajrama, Zdenka je prvo otpjevala pjesmu

posvećenu Bajramu „Majka sina budila“ a nakon toga sevdalinku „Haj, mene majka jednu ima“, s vrlo neobičnim aranžmanom u kome se pojavljuju solo partije tarabuke, harmonike i violine.

U nastavku donosimo izvještaj o radu Bošnjačke nacionalne zajednice za Grad Zagreb i Zagrebačku županiju kojeg je podnio Sead Berberović.

IZVJEŠTAJ O RADU BOŠNJAČKE NACIONALNE ZAJEDNICE ZA GRAD ZAGREB I ZAGREBAČKU ŽUPANIJU

za period od 9. 6. 2010. do 11. 10. 2011.

Predsjednik BNZ ZG i ZGŽ
Sead Berberović

Poštovane dame i gospodo, uvaženi gosti, zahvaljujem se na vašem odzivu na skupštinu BNZ ZG i ZGŽ i sve vas srdačno pozdravljam.

U periodu od posljednje skupštine održane 9.6.2010. do danas nastavljeno je s radom na našim standardnim progra-

mima koji su financirani od Savjeta za nacionalne manjine Republike Hrvatske.

To su:

A. „Bošnjački pisci u Hrvatskoj“ – biblioteka „Bosana“

Tiskane su 2 knjige:

1. „Islamska zajednica i njen značaj u formiranju bošnjačkog identiteta“, autora Adnana Jahića u suradnji s Medžlisom IZ Zagreb,
2. Zbirka pjesama „I ljubav je na određeno vrijeme“, autora Namika Tarabića.

Poseban izdavački uspjeh je knjiga Adnana Jahića „Islamska zajednica u BiH za vrijeme monarhističke Jugoslavije 1918-1941“ koja je izazvala veliku pozornost u Bosni i Hercegovini. Promovirana je u Zagrebu 17.3.2011. u IC, a promotori su bili: muftija

Ševko ef. Omerbašić, prof. dr.sc. Vjekoslav Perica, dr.sc. Zlatko Hasanbegović, autor i Dž. Jogunčić. Knjiga je nadalje promovirana u Tuzli 10.2.2011. Organizatori promocije su bili Muftijstvo tuzlansko, Odsjek za historiju Filozofskog fakulteta Univerziteta u Tuzli i Behram-begova medresa u Tuzli. O knjizi su govorili, kao njeni promotori: dr.sc. Fikret Karčić, profesor na Pravnom fakultetu i na FIN-u u Sarajevu, dr.sc. Amir ef. Karić, glavni imam MIZ-a Tuzla, dr.sc. Denis Bećirović, docent na Filozofskom fakultetu u Tuzli i dr.sc. Zlatko Hasanbegović, te autor. Promociji su prisustvovali i reisul-ulema Islamske zajednice u BiH dr. sc. Mustafa-ef. Cerić, rektor Univerziteta u Tuzli prof. dr.sc. Enver Halilović, muftija tuzlanski Husein ef. Kavazović, dekan Filozofskog fakulteta

prof.dr.sc. Bego Omerčević i direktor Behrambegove medrese Vahid Fazlović. Ispred izdavača bili su prisutni Dž. Jogunčić i M. Srebreniković. U Bošnjačkom institutu u Sarajevu knjiga je promovirana 29.6.2011. Promotori su bili: mr.sc. Ferid ef. Dautović, prof.dr.sc. Husnija Kamberović, dr.sc. Amir Karić i akademik prof. dr.sc. Enes Karić. Ispred BNZ ZG i ZGŽ u promociji je sudjelovao Dževad Jogunčić. Na tradicionalnoj manifestaciji „Dani Hasana Kaimije“ koju organizira Muftijstvo tuzlansko knjiga je dobila godišnju nagradu „za najbolje djelo iz oblasti znanosti objavljeno u 2010. godini u BiH“. Nagrada je dodijeljena 10.6.2011. na Kula gradu u Zvorniku. Ispred BNZ ZG i ZGŽ manifestaciji je prisustvovao Dževad Jogunčić.

Knjige koje smo izdavali u okviru ove biblioteke su promovirane i poklonjene knjižnicama u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Tako je na tribini u organizaciji BZK „Preporod“ u Janji 8.10.2010. Dž. Jogunčić predstavio izdanja BNZH i poklonio naše knjige za njihovu biblioteku. Na manifestaciji Tjedan udruga koja se održavala na Trgu Nikole Šubića Zrinskog od 13.-17. lipnja 2011. u organizaciji Gradskog ureda za socijalnu zaštitu i osobe s invaliditetom BNZ ZG i ZGŽ je 15.6.2011. izložila svoja izdanja.

B. Časopis „Bošnjačka pismohrana“

U 2011. godini tiskan je svezak 10, broj 32-33, časopisa „Bošnjačka pismohrana“ na 540. stranica u kojem je sadržan zbornik radova simpozija „Cazinska krajina u XX stoljeću“ kojeg smo održali u suradnji s IZ 2010. godine.

C. Ansambl „Bosana“

Kontinuirano se nastoji unaprijediti rad i poboljšati kvaliteta Ansambla u kojem djeluju folklorna skupina, orkestar, zbor i solo pjevači, te dječja folklorna skupina. U proteklom razdoblju ostvareno je ukupno 15 nastupa Ansambla u Zagrebu, Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini:

1. Na Skupštini BNZ ZG i ZGŽ održanoj 9.6.2010. u dvorani BNZ zbor i orkestar „Bosana“ na početku i završetku skupštine izveli su par sevdalinki.
2. Nastup folklornog ansambla „Bosana“ u Lučkom 12.9.2010. na manifestaciji „Jesen u Lučkom“.
3. Nastup ansambla „Bosana“ 25.9.2010. u Sisku u okviru manifestacije „Dani bošnjačke kulture i kuhinje“.
4. Nastup komornog zbora „Bosana“ na Smotri bošnjačkih zborova RH u Zagrebačkom

kazalištu lutaka – Scena Travno 23.10.2010.

5. Promocija albuma „Šadrvan“ u IC Zagreb 27.10.2010.
6. Koncert „Nitko da ne dođe do prijatelj drag“ ansambla „Bosana“ i gostiju u Zagrebačkom kazalištu lutaka – Scena Travno 28.11.2010.
7. U povodu Dana ljudskih prava 10.12.2010. na koncertu održanom u Hrvatskom glazbenom zavodu nastupio mješoviti zbor Islamske gimnazije u pratnji orkestra „Bosana“.
8. Na predstavljanju „10. godina izdavačke djelatnosti BNZ“ u Zagrebu u prostorijama BNZ 22.12.2010. ansambl „Bosana“ izveo program.
9. Nastup folklorneskupine „Bosana“ 19.2.2011. na 34. Smotri folklornih amatera Grada Zagreba u Narodnom sveučilištu Dubrava.
10. Nastup ansambla „Bosana“ 12.3.2011. u Puli.
11. Kamerni zbor „Bosana“ i solo pjevači sudjelovali na manifestaciji „Festival bošnjačke kulture“ u Sisku 7.5.2011. u organizaciji BNZ SMŽ.
12. Na promociji monografije Maje Dizdara „Sarajevski vakifi i njihovi vakufi 1462. – 2001. - od Isa-bega Ishakovića i Gazi Husrev-bega do Adil-bega Zulfikarpašića“ u prostorijama BNZ 11.5.2011. kamerni zbor „Bosana“ izveo kraći program.
13. Nastup folklorne skupine „Bosana“ na „V Internacionalnoj smotri folkloru i sevdaha – Lukavica 2011“, 27.5.2011., Bosna i Hercegovina.
14. Na otvorenju izložbe „Pokažimo svijetu ljepotu Une“ u dvorani BNZ 8.6.2011. kamerni zbor i orkestar ansambla „Bosana“ izveo je kraći muzički program.
15. Na IV Smotri bošnjačkih kulturno-umjetničkih društava Hrvatske održanoj 1.10.2011. u Gunji sudjelovali zbor i orkestar „Bosana“.

D. Izložbe

1. Izložba fotografija „Srebrenica“ autora Ediba Palalića otvorena je u dvorani BNZ 12.6.2010. Promotori: Morana Paliković-Gruden, Fikret Cacan i Ahmed Salihbegović.
2. Izložba „Pokažimo svijetu ljepotu Une“ u suradnji s udrugom „Infokult“ iz Unsko-sanskog kantona otvorena je u dvorani BNZ 8.6.2011. Izložbu je otvorio gradonačelnik Milan Bandić. Na izložbi su govorili Nedžib

Vučelj ispred udruge „Infokult“ i Ljiljana Dolenc ispred fotografa.

3. Izložba „Tradicionalna nošnja Bošnjaka i etničkih zajednica Republike Kosovo“ etnološkog kulturno-umjetničkog društva „Mladi talenti“ iz Prizrena otvorena je 24.10.2011. u dvorani BNZ. Izložbu je otvorio gradonačelnik Milan Bandić.

E. Manifestacija „10. godina izdavačke djelatnosti BNZH“

Program je realiziran u okviru programa BNZH u cilju obilježavanja i promoviranja desete obljetnice izdavačke djelatnosti BNZH. Za realizaciju je bila zadužena BNZ ZG i ZGŽ. U okviru manifestacije održane su 4 promocije u Hrvatskoj:

- u Sisku 24.9.2010. u gradskoj knjižnici Caprag u okviru manifestacije „Dani bošnjačke kulture i kuhinje“ izdanja je predstavio F. M. Begović,
- u Zadru 19.11.2010. na bajramskom sijelu u organizaciji BNZ Zadarske županije izdanja je predstavio Dž. Jogunčić,
- u Rijeci 24.11.2010. u prostorijama BNZ PGŽ izdanja je predstavio F. M. Begović,
- u Zagrebu 22.12.2010. u prostorijama BNZ izdanja su predstavili F. M. Begović i Dž. Jogunčić.

F. Znanstveni skup „Europski identitet Bošnjaka – od minulog iskustva do suvremene afirmacije“

Program je realiziran u okviru programa BNZH a za realizaciju je bila zadužena BNZ ZG i ZGŽ. Skup je održan u suradnji s Medžlisom IZ Zagreb i institutom „Ibn Sina“ iz Sarajeva u Islamskom centru u Zagrebu 6.-7.5.2011. Sudjelovalo je 27 eminentnih znanstvenika sa svojim izlaganjima. Skupu se 6.5.2011. obratio prigodnim izlaganjem član Predsjedništva BiH Bakir Izetbegović a 7.5.2011. također sa svojim izlaganjem predsjednik RH Ivo Josipović. Prva verzija Zbornika radova s oko 350 stranica je već pripremljena.

G. Ostale manifestacije i kulturni događaja koji su financirani izvan proračunskih sredstava: 5 promocija i 1 izložba

1. Promocija knjiga ministra obrane BiH Selme Cikotića „Sigurnosne pretpostavke BiH“ i „SAD – BiH: mogući transfer sigurnosnih rješenja“ održana je u dvorani BNZ 3.12.2010. Promotori su bili: prof.dr.sc. Izet

Beridan, publicist Faris Nanić i autor.

2. Promocija knjige „Granice i teritorija Bosne i Hercegovine od karlovačkog mira do kraja Prvog svjetskog rata na starim geografskim kartama“ mr.sc. Fikreta Midžića održana je u prostorijama BNZ 11.1.2011. Promotori su bili: dr.sc. Filip Škiljan, dr.sc. Zlatko Hasanbegović i Nijazija Maslak, prof.
3. Izložba levhi Mirze Serdarevića otvorena je u suradnji s Medžlisom IZ u Zagrebu 26.1.2011. u dvorani BNZ. Na otvorenju izložbe bili predsjednik RH Ivo Josipović i bivši predsjednik Stipe Mesić. Grupa „Mavi Kan“ izvela je dvije sevdalinke.
4. Promocija knjige „Plači voljena zemljo“ Petra Jozelića u suradnji s Medžlisom IZ Zagreb održana je 5.5.2011. u Islamskom centru. Promotori su bili: muftija Ševko ef. Omerbašić, prof.dr.sc. Ivan Markešić, prof. dr.sc. Sead Berberović, Božo Rudež, prof. i prof.dr.sc. Slavo Kukić.
5. Promocija monografije Maje Dizdara „Sarajevski vakifi i njihovi vakufi 1462. – 2001. - od Isa-bega Ishakovića i Gazi Husrev-bega do Adil-bega Zulfikarpašića“ održana je 11.5.2011. u prostorijama BNZ. Promotor je bio dr.sc. Dino Mujadžević.
6. Promocija knjige „Plači voljena zemljo“ Petra Jozelića u suradnji s Hrvatskim narodnim vijećem Bosne i Hercegovine održana je 24.5.2011. u Europskom domu. Promotori su bili: fra Luka Markešić, fra Petar Matanović i Božo Rudež, prof. a moderator Dž. Jogunčić.

Osim opisane realizacije programa, BNZ ZG i ZGŽ sudjelovala je aktivno u manjinskom životu R Hrvatske u prethodnih godinu dana. Istaknut ću najvažnije.

Pred popis stanovništva 2011. godine pripremili smo i distribuirali od 23.-29.8. 2010. uz pomoć Islamske zajednice letke s objašnjenjima o značaju i važnosti popisa za Bošnjake u Republici Hrvatskoj. Na TV Z1 u emisiji „S Vesnom Kljajić uživo“ 24.3.2011. S. Berberović je govorio o predstojećem popisu stanovništva.

Sudjelovali smo s punom listom od 25 kandidata na izborima za Vijeće bošnjačke nacionalne manjine Grada Zagreba, pri čemu se u okviru priprema za izbore na manifestaciji Tjedan udruga koja se održavala na Trgu Nikole Šubića Zrinskog od 13.-17. lipnja 2011. dijelio prvi promidžbeni letak, a 30.6.2011. štampan je drugi letak u 3000 primjeraka i poslan na 900 adresa te razdijeljen po kućnim adresama.

U okviru procjena ispunjavanja uvjeta koji se odnose na zaštitu nacionalnih manjina u postupku ulaska Republike Hrvatske u Europsku uniju, konzultirana je i BNZ ZG i ZGŽ. Tako je 24.1.2011. predan popunjeni strukturirani intervju o zastupljenosti nacionalnih manjina u javnom sektoru u okviru izrade „Studije o zastupljenosti pripadnika nacionalnih manjina u širem javnom sektoru Republike Hrvatske“ koju je odlukom Vlade RH radio Institut „Ivo Pilar“ a za potrebe zatvaranje pregovaračkog poglavlja 23 – Pravosuđe i temeljna prava. Na pitanja vezana za procjenu ispunjenja Mjerila 7. u Poglavlju 23. u postupku ulaska R Hrvatske u EU a koje se odnosi na jačanje zaštite nacionalnih manjina, uključujući efikasnu implementaciju Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina odgovorili smo 4.2.2011.

Bošnjačka nacionalna zajednica za Grad Zagreb i Zagrebačku županiju danas može djelovati u stabilnim uvjetima: imamo prostor za odvijanje raznovrsnih aktivnosti i imamo relativno osigu-

rano financiranje programa od Savjeta za nacionalne manjine a sa sredstvima smo uvijek znali racionalno raspolagati. Ono što nam nedostaje je značajnija uključenost mlađih naraštaja u aktivnostima BNZ i nužno podmlađivanje rukovodstva i aktivista, za što još uvijek ne uspijevamo pronaći pravo rješenje.

Težište rada BNZ ZG i ZGŽ i ubuduće trebamo imati na strateškim projektima razvoja i očuvanja bošnjačkog nacionalnog identiteta u Republici Hrvatskoj koje ćemo nuditi i u njih uključivati ostale županijske organizacije BNZ, Vijeća i sve bošnjačke udruge.

Zadaće koje stoje pred nama možemo samo zajednički usuglašenim djelovanjem uspješno ostvariti. Stoga upućujem svim Bošnjacima, posebno mladima, poziv da se uključe u aktivnosti BNZ ili drugih bošnjačkih asocijacija i daju svoj doprinos u njihovoj realizaciji i vlastitom nacionalnom izgrađivanju.

Zahvaljujem na pažnji.

Priradio: Enis Dugonjić

Sisak

10. Bajramski koncert u Sisku s humanitarnom notom

Bošnjačka nacionalna zajednica Grada Siska i Sisačko-moslavačke županije, pod pokroviteljstvom Svjeta za nacionalne manjine Republike Hrvatske, Sisačko-moslavačke županije, Grada Siska i ZAMP-a RH, medijskog pokrovitelja Quirinus radija, tiskovnih medija NST Sisak i Večernjeg lista-dopisništvo Sisak, te „Prizme“ Redakcije za nacionalne manjine HRTV-a, uz potporu Udruge BBDR Grada Siska i Predstavnik Bošnjačke nacionalne manjine Grada Petrinje, navečer 01. 09. 2011. godine, u Domu kulture «Kristalna kocka vedrine» organizirala je tradicionalni po redu 10. jubilarni Sisački bajramski koncert.

Posjetitelji u prepunoj dvorani su i ovom prigodom, uživali u vrhunskom programu, čije su izvođače, ilahija i kasida, sevdalinka, zbornog pjevanja iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine, nagrađivali dugotrajnim pljeskom i ovacijama.

Upućivanjem čestitke svim vjernicima povodom Ramazanskog bajrama, u ime organizatora Bošnjačke nacionalne zajednice Grada Siska i SMŽ predsjednik Alija Avdić, se zahvalio pokroviteljima kulturne manifestacije te sponzorima i donatorima, kao i suradnicima na uloženom vremenu i trudu oko pripreme koncerta. **Ovom**

prigodom posebno se zahvalio Bošnjacima Grada Siska i Sisačko-moslavačke županije, koji su na održanim manjinskim izborima 10. srpnja 2011. godine, dali svoj glas kandidatima BNZ-a GS i SMŽ za Županijsko i Gradsko vijeće BNM i predstavniku BNM Grada Petrinje, koji će svojim doprinosom u radu nastojati opravdati dato povjerenje.

U ime županice sisačko-moslavačke županije, gospođe Marine Lovrić - Merzel, bajramski blagdan čestitao je dožupan gospodin Andrija Rudić, koji se prisutnima u dvorani obratio prigodnim govorom, ujedno prenoseći i čestitke županice.

Posebnu, prigodnu čestitku, prisutnima u dvorani uputio je glavni imam sisački, Alem ef. Crnkčić, koji je naglasio važnost posta u mjesecu Ramazanu i njegovim blagodatima.

Program su također svojom prisutnošću uveličali i gosp. Nedžad Hodžić, predsjednik Bošnjačke demokratske stranke Hrvatske, gl. imam Medžlisa Bos. Kostajnice Haris ef. Ahmić, Fuad ef. Karaga u mirovini, predsjednik Izvršnog odbora Medžlisa Sisak gosp. Abdurahman Harčević, predsjednik UBBDR-a Grada Siska gosp. Senad Dedić, predstavnik BNM Grada Petrinje, gosp. Hajrudin Kulašić, te predsjednik KUD-a Ripač, gosp. Husein

Omeragić.

U izvođačkom dijelu programa, koreografijom plesova i igara, publiku su oduševili mladi izvođači KUD-a "Bratstvo" iz Ripča-Bihać, te prezentatori pjesama sevdalinki Edin Zamačić i Romana Pervan iz Bihaća, kao i Mehmad Goražda iz Siska, te pobjednik I Amaterskog festivala u Sisku Pavao Anić i izvođač sevdalinki na SAZU gosp. Ivan Pavišić iz Zagreba. U recitatorskom dijelu

sudjelovala je Alisa Goražda, te hor „Bišćanke“ iz Bihaća sa izvođenjem vjerskih pjesama ilahija i kasida.

Posebnu pozornost publike svojim nastupom privkli su i ženski pjevački zborovi „LIPE“ iz Siska sa pjesmama „Moj dilbere kud se šećeš“ i „Tebi majko misli lete“, te „SEVDE“ BNZ GS i SMŽ sa pjesmama „Karanfile cvijeće moje“ i „Gdje si da si moj golube“, pod upravljanjem profesora Fuada Ahmetspahića iz Zagreba te instrumentalnom pratnjom Pave Anića.

Kao i svaka do sada održana manifestacija u organizaciji Bošnjačke nacionalne zajednice GS i SMŽ i ovaj jubilarni 10. Bajramski koncert, je pored kulturne manifestacije imao, obilježje humanitarne akcije, kojom su za teško oboljelog maloljetnog

dječaka Lea Kovača iz Siska prikupljena izvjesna novčana sredstva za pomoć prilikom izvođenja operativnih zahvata, te koristimo ovu prigodu za zahvalu svima koji su darovali svoje priloge ovoj akciji.

Na kraju cjelovečernjeg programa prigodne poklone sudionicima je dodijelio dopredsjednik BNM GS i SMŽ gosp. Asim Kulenović, koji je

ujedno prisutne u dvorani upoznao i sa narednim programima Bošnjačke nacionalne zajednice.

Zahvalu za sudjelovanje i kvalitetno odrađen program od publike i uzvanika dobili su dugotrajnim pljeskom i svi članovi Izvršnog odbora BNZ GS i SMŽ Alija Avdić, Asim Kulenović, Merima Begić, Enis Dugonjić, Hajrudin Kulašić, Asmira Keranović, Šemsudin Dugonjić, Dajlina Goražda.

**Postanite članom fonda za stipendiranje učenika i studenata
Bošnjačke nacionalne zajednice Hrvatske
uključimo se u akciju**

»Odričem se jedne kave u korist naših najboljih učenika i studenata«

Uplatimo u Fond minimalan iznos za maksimalnu korist. Pomozimo naše mlade i ugradimo svoj doprinos u njihovo znanje. Uplate možete izvršiti jednokratno ili još bolje, trajnim nalogom u svojoj banci sa svog tekućeg računa na žiro-račun BNZH u Zagrebačkoj banci broj:

2360000 – 1101413989

Priredio: Enis Dugonjić

SMOTRA PJEVAČKIH ZBOROVA U KLJUČU

ŽENSKI PJEVAČKI ZBOR »S E V D E« BOŠNJAČKE NACIONALNE ZAJEDNICE GRADA SISKA I SISAČKO-MOSLAVAČKE ŽUPANIJE PREDSTAVILE SE NA SMOTRI PJEVAČKIH ZBOROVA U KLJUČU.

Dana 17. 09. 2011. godine, u subotu po pozivu KUD-a „Stari Grad“ iz Ključa B i H, ženski pjevački zbor „SEVDE“ Bošnjačke nacionalne zajednice Grada Siska i Sisačko-moslavačke županije predstavile su se na smotri pjevačkih zborova.

Smotri su također prisustvovali i članovi Izvršnog odbora Bošnjačke nacionalne zajednice grada Siska i Sisačko-moslavačke županije sa predsjednikom Alijom Avdić i dopredsjednikom Asimom Kulenović, kojima je doček upriličio načelnik općine Ključ, Osman Čehajić, sa kojim su razmijenjeni prigodni pokloni na sjećanje ovog događaja, a za koji je navedeno da se manifestacija ovakove vrste u Ključu održava po prvi put, te da su samom organizacijom i odazivom zborova i samih posjetitelja zadovoljni.

Pored „SEVDI“, smotri zbornog pjevanja predstavili su se i zborovi iz Mostara, Tuzle, Jajca, Drvara,

Prijedora, Velike Kladuše, Bihaća, i Bosanske Krupe, sa po dvije pjesme tradicije i glazbene kulture krajeva iz kojih dolaze. Ovom prigodom mora se napomenuti da su svi pjevački zborovi prilikom izvedbi svojih skladbi bili dobro prihvaćeni od strane prisutne publike u dvorani koja je bila prepuna, međutim, ipak se čini da su naše „SEVDE“, koje je na pozornici predvodio Mehmed Goražda uz pomoć svoje supruge, pobrale svu naklonost posjetitelja.

Najstarija članica „SEVDI“ Merima Begić, koja je većim dijelom zaslužna za izgled članica na pozornici koje su bile odjevene u prigodno skrojenu nošnju, nije mogla sakriti zadovoljstvo ovim nastupom, na kojem su interpretirale dobro poznate i zahtjevne pjesme „Moj Dilbere kud se šećeš“ i „Karanfile cvijeće moje“.

Ovom prigodom kao urednik teksta moram naglasiti posebnu poštivnost obitelji Goražda za uspjeh ovog zbora, koji često usljed nedostatka ili neustupanja prostora za uvježbavanje pjesama, održavaju probe u svojoj obiteljskoj kući.

SISAK

Održana sjednica GO BNZH

U subotu, 08. 10. 2011. godine u Sisku u prostorijama VBNM za Grad Sisak i SMŽ, nakon duljeg iznalaženja termina koji bi bio povoljan za većinu članova, održana je sjednica Glavnog odbora bošnjačke nacionalne zajednice Hrvatske. Na sjednici su prisustvovali predstavnici pet županijskih organizacija i to Alija Avdić (Sisak), Dževad Jogunčić i prof.dr.sc. Sead Berberović (Zagreb), Ibrahim Ružnić i Zemir Delić (Rijeka) i Hase Salihović (Zadar).

Na dnevnom redu sjednice našle su se vrlo aktualne teme koje će se neminovno reflektirati na budući rad BNZH. Tako se poveo razgovor o realizaciji programa u tekućoj godini, ali i planovi za predstojeću aplikaciju na proračunska sredstva i kandidaturu programa koji su od prioritetnog interesa za BNZH.

Dogovoreno je da će se zatražiti sufinanciranje već uhodani programa, ali da će se izaći i s novijim projektima koji će značajnije osvijetliti neke od prešućivanih činjenica iz bošnjačke povijesne baštine. Također, prodiskutirane su poteškoće oko rada Fonda za stipendiranje studenata, ali je donešena odluka da se iznađu mogućnosti i kadrovski osvježi Odbor fonda kako bi na vrijeme izašao natječaj za dodjelu stipendija za akademsku godinu 2011./2012.

Posebnu pozornost izazvala je diskusija oko predstojećih parlamentarnih izbora. Nakon diskusije u kojoj su sudjelovali svi članovi GO, jednoglasno je donešena odluka da BNZH treba na predstojeće izbore izaći sa svojim kandidatom. Odluka je temeljena na činjenici da od rada dosadašnjeg saborskog zastupnika, BNZH i njene županijske organizacije koje se bave programima za očuvanje bošnjačkog nacionalnog identiteta, nisu imale apsolutno nikakve koristi. Nakon jednoglasnog zaključka da se na ove

izbore ide s kandidatom BNZH, prešlo se na personalnu raspravu o mogućim kandidatima. Iz diskusija je proizišlo da imamo dvojicu potencijalnih kandidata i to prof. dr.sc. Jusufa Šehanovića iz Poreča koji je u pisanoj formi dostavio programsku platformu i iza čije kandidature je stala NZBI, dok je BNZ za PGŽ i BNZ ZG i ZGŽ istaknula podršku kandidatu Ibrahimu Ružniću. Kako kandidat Ružnić nije ima pripremljenu programsku platformu, zaključeno je da je naknadno dostavi i da će se kroz daljnje diskutiranje svih argumenata „za“ i „protiv“ po tom pitanju iznjedruti rješenje s najvećim izgledima za uspjeh.

S prethodnim zaključkom sastanak je zaključen, a domaćini su članove GO BNZH počastili ručkom uz kojeg je nastavljen razgovor o svim aspektima i mogućnostima koje stoje pred pripadnicima bošnjačke nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj u podizanju ukupnog organizacijskog potenci-

jala manjinskih udruga koje se bave očuvanjem identiteta i sprečavanjem potpune asimilacije.

P.S.

Nakon podulje demokratske diskusije sve zainteresirane članice BNZH su se suglasile da kandidat za zastupnika bošnjačke nacionalne manjine u Saboru HR ispred BNZH bude profesor Ibrahim Ružnić.

RIJEKA

Dan Vakifa Islamskog centra u Rijeci

Piše: Berina Mujkić

I ove godine 3. Listopada obilježen je Dan Vakifa islamskog centra u Rijeci. Dan posvećen svim donatorima i ljudima dobre volje koji su neskromno odlučili pomoći kako bi Islamski centar što prije ugledao svijetlo dana i okupljao vjernike riječke regije i njihove goste. Te prekrasne sunčane nedjelje okopilo se mnoštvo iz cijele Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Slovenije i Austrije na Rujevici. Islamski centar je od zadnjeg okupljanja Vakifa za veliku stepenicu pomakao u svom izgledu. Odrađeni radovi su vidljivi, kao što je i vidljivo da je još posla ostalo.

Ispred domaćina voditelj svečanosti bio je Hidaet ef. Hasanović.

Na samom početku lijepog druženja pručena je sura Ja-sin, za sve donatore koji su napustili ovaj svijet, čije učenje je započeo Ammar Đikić, učenik Islamske gimnazije u Zagrebu, te su slijedom ajeta nastavili Adnan ef. Đikić, Husret ef. Hasanović, Sejfulah ef. Hodžić, Mevludin ef. Arslani i Admir ef. Muhić. Nakon pručene sure Ja-sin, slijedili su govori visokih dužnosnika islamske zajednice širom Hrvatske. O važnosti islamskog centra u Rijeci za sve muslimane, mukotrpnom radu, iščekivanju dozvala, samom početku gradnje u svom govoru istaknuo

je predsjednik Medžlisa Rijeke Ekrem Budimilić.

Jednako tako naglasak je dao i na dosadašnje donacije, primjerima i mogućnostima doniranja, kao i onom što još Medžlis Islamske zajednice Rijeka čeka. Kako svaki pomak prati

Mešihat Islamske zajednice u RH i daje podršku u radu svojim Medžlisima istaknuo je obraćajući se prisutnima Mirsad Srebreniković, zadužen za pravna pitanja Mešihata RH. Iscrpno izvješće o načinu rada, korištenju materijala u izgradnji Islamskog

centra, materijali koji su još potrebni da bi se dovršio, kao i temeljni opis svakog osmišljenog prostora u Islamskom centru izvršio je u svojoj prezentaciji ing. Irhad Meheljić, zadužen za praćenje izgradnje Islamskog centra. Prisutnima se obratio predstavnik izvođača radova GP Krk koji je istaknuo važnost

suradnje GP Krk ne samo Medžlisom Islamske zajednice Rijeka, kao i sa kompletnim Mešihatom RH. Naglasio je da su neizmjereno počašćeni što od svih mogućih izvođača, njima je pripala čast. Da se radi o povijesnom činu za pripadnike nacionalnih manjina, po religijskom opredjeljenju muslimani,

u Republici Hrvatskoj, između ostalog u svom govoru rekao je prof. Šemso Tanković, zastupnik 5 nacionalnih manjina u hrvatskom Saboru.

Kako bi Dan Vakifa zaista dobio jednu svečanu veličinu dana izvođenjem ilahija, kasida i sevdaliniki pobrinuo je ženski hor Medžlisa Islamske zajed-

Mirsad Srebreniković uručuje vakufnamu Ibrahimu Ružniću (foto:K.Begović)

nice Rijeka „Selsebil“ i njihovi gosti, mješviti hor „Gazije“ iz Bužima.

Za sam kraj svečanog programa dodjeljenje su vakuf-

name - zahvalnice ovogodišnjim Vakifima - donatorima, kojih je zaista bilo, iako su dani velikih ekonomskih kriza. Koliko smo mogli zamijetiti, između

ostalih dobitnika vakufnama, posebno je za istaknuti vakufname dodijeljene obiteljima Huse i Razima Žlibanovića gdje su mala djeca i unučići postali utemeljitelji Islamskog centra. Isto tako, Bošnjačka nacionalna zajednica za PGŽ je postala vakif-utemeljitelj čiju vakufnamu je primio njen predsjednik Ibrahim Ružnić.

Nakon dodjeljenih vakufana proučio je dovu Adem ef. Smajić, najstariji imam Medžlisa islamske zajednice u Rijeci, koju prenosimo u cjelosti.

U ime Boga Sveopćeg Milostivog!

Uzvišeni Bože, mi smo se sastali u ovom skoro dovršenom islamskom centru, na časnom mjestu, s najljepšom i najuzvišenijom namjerom da se sjetimo svih Božjih vjerovjesnika od Adema alejhis-selama do Muhammeda alejhis-selama, te svih umrlih donatora i vakifa islamske zajednice u Rijeci i šire.

Uzvišeni Gospodaru, podari im lijepi džennet i mjesto u društvu Božjih vjerovjesnika, bogobojaznih i odabranih sljedbenika s kojima je Univerzalni Gospodar zadovoljan.

Okupljeni u svjetlu vječne Kur'anske istine koju si uputio ljudima, na najljepšem mjestu, kojeg Ti, Gospodaru najviše voliš, skrušeno Ti se zahvaljujemo i smjerno Te molimo.

Pomogni nam, Svemoguću Bože, da budemo onakvi kakvi pravi muslimani trebaju biti: vjerni, pravedni, milostivi, kreporni, učeni, darežljivi, vrijedni davaoci i pomagači svih plemenitih akcija, a posebno požrtvovanosti kod podizanja i izgradnje Tvojih kuća, odnosno džamija.

Sačuvaj nas vlastitog i tuđeg zla te zlih, škrtih i sebičnih ljudi.

Uzvišeni Gospodaru, pomogni nam da ne zaboravimo tko smo i što smo i da nam vjera islam bude svakodnevna vodilja u našem životu.

Premilostivi Bože, mi se vrlo rado prisjećamo onih koji su ovdje, davne 1984. g., pokrenuli ideju gradnje džamije; onih koji su umrli podari im lijepi džennet

Adem ef. Smajić uči dovu

i ukabuli ovu proučenu hatmu (Kur'an) za njihovu dušu i za duše svih muslima, a oni koji su još živi podari im zdravlje i ljubav da još čvršće budu vezani za džamiju u svim vidovima: od obavljanja svakodnevnog namaza, dijeljenja obveznog zekata, te trošenja sredstava u dobrotvorne svrhe i činjene dobra.

Oprosti svim muslimanima koji su umrli, obraduj ih s ovim skupom i naše molitve upiši u dobra djela, o Svemoguću!

Bože! Pomogni nam da svoju djecu odgojimo u vjeri islamu i da ih izvedemo na pravi put, kako bi bili pravi sljedbenici i konzumenti ovog veličanstvenog mesdžida!

Bože! Daj da naša djeca budu bolja od nas u svakom pogledu, korisna za sebe i druge i da ustraju u prakticiranju vjere islama jer u tome je spas i na ovom i na onom svijetu.

Bože! Podari i ojačaj iman te omekšaj srca riječkim muslimanima i šire, onima koji se rodiše kao muslimani i muslimanke, a ne doniraše do sada ništa osim škrtosti; zamijeni im škrtost za darežljivost, neprakticiranje vjere, za prakticiranje, nedavanje zekata sa davanjem, loše

navike za dobre, neiskrenost za iskrenost, neznanje za znanje, zloću za dobrotu, neosjećajnost za osjećajnost i da svoj kratki život okončamo sa spominjanjem imena, o Ti, Uzvišeni, Jedini i Apsolutni, dragi naš Bože Svemoguću.

Svemoguću Bože! Iskreno te molimo da na ovaj svečani dan, Dan vakifa muslimana Rijeke i šire, upišeš za nagradu ovu proučenu dovu za naše riječke Muslimane i šire, koji su preselili na onostrani svijet, da ovaj dan i slijedeći bude poticaj jačanja našeg islamskog bratstva, te daj predvodnicima našim u Islamskoj zajednici u Republici Hrvatskoj snage, umijeća i zdravlja da ustraju sa svim plemenitim akcijama.

Bože obaspi sve ljude svojom milošću diljem svijeta i uputi ih na pravi put.

Bože, upiši nam za nagradu ovo naše okupljanje i učenje. Ja rabbel alemin. Amin.

Završetkom svečanog dijela programa, proučene dove, na molitvu podne namaza, učenjem ezana prisutne je pozvao Ammar Đikić, te nakon namaza uslijedio je bogati domjenak vrijednih Riječana i Riječanki, druženje i obilazak Islamskog centra.

Piše: Adem Smajić

Uloga vakufa u islamu

Hvala Uzvišenom Gospodaru koji je srca vjernika nadahnuo na činjenje dobra i njihovim dobročinstvima i žrtvom osnažio svoju vjeru. Neka je spas i mir Božji na Njegove poslanike i zadnjega Vjerovjesnika, njegovu porodicu, vjerne sljedbenike i sve darežljive i plemenite muslimane.

Žrtvaovanje imetka za siromašne kao i za potrebe vjere, kao i za vjerske objekte oduvijek je za vjernike bio pojam iskrenog odnosa prema Univerzalnom i kur'anskim principima. Kur'anski ajeti na najljepši način razvijaju egoističke strasti i bojaznost od siromaštva. Uzvišeni u Kur'anu kaže: Oni koji imetke svoje troše na Allahovom putu liče na onoga koji posije zrno iz kojeg nikne sedam klasova a na svakom klasu po stotine zrna. Allah uvećava kome hoće, Allah je neizmjerljivo dobar i sve zna. (sura el-Bekare, 261.) Oni koji troše imanja svoja i noću i danju, tajno i javno (za opće dobro), dobit će nagradu od Gospodara Svoga i ničega se neće bojati i ni za čim neće tugovati. (el-Bekare, 274.)

Ovaj grandiozni objekat je ponos svih muslimana koji su donirali i dali i koji će davati, ako Bog da, najolji je dokaz naše ljubavi prema Univerzalnom, te naših donatora, vakifa koji su preselili na ahiret i kojima mi danas učimo za njihove duše, da im Uzvišeni Gospodar podari džennet za ono što su davali, a nama ostavili u emanet da se žrtvujemo koliko smo u mogućnosti na putu dobra koliko možemo. Najviše hajrata (općeg dobra) u povijesti muslimana vezano je za instituciju vakufa. Zapravo, razvitak dobročinstva i ukupni napredak islamskog Ummeta (naroda) bio je, organski, vezan za ovu islamsku ustanovu. I danas, napredo-

vanje muslimana na vjerskom, socijalnom, naučnom i mnogim drugim poljima, uveliko je oslonjen na vakuf. Najstariji vakuf je, svakako, Ka'ba, koju je izgradio Ibrahim, a.s., po čemu je ovaj veliki Allahov Poslanik poznat kao prvi Pravi vakif. Čak se smatra prvim direktnim osnivačem institucije vakufa. Ibrahimov, a.s., vakuf služi: duhovnom, vjerskom, prosvjetnom, socijalnom i svakom drugom životu svih muslimana svijeta u svim vremenima. Kasniji mnogobrojni vakifi u Mekki, Medini, Arabijskom poluotoku i diljem islamskoga svijeta obogaćivali su vakuf i oslanjali su se na iskustva tog Ibrahimovog, a.s., zavještenja i uzor su imali u njegovoj tradiciji.

U islamu se institucija vakufa gleda u najširem smislu te riječi, pa su vakifi potaknuti vjerskim motivima zavješitali svoja dobra u razne svrhe, čak za zbrinjavanje bolesnih. Ipak, najviše vakufa je u funkciji vjerskog, prosvjetnog i socijalnog života muslimana, polazeći od džamija, mesdžida, mekteba, medresa, raznih škola, biblioteka, akademija, fakulteta, internata za učenike i studente, do fondova iz kojih su se podmirivali svi troškovi koji su bili u vezi sa njegovim radom i postojanjem. Uvakufijavanje je vrlo živ proces među muslimanima i nezaustavljivo otvara nove vidove svoga potvrđivanja i opravdavanja na svim poljima islamskog rada. Vakuf je tako prerastao u instituciju kojoj nema premca.

Razvitak vakufa svakako je poticala angažiranost muslimana oko vjerskog prosvjećivanja najširih narodnih slojeva zbog čega je efikasno djelovala institucija vakufa od Poslanikovog, a.s., doba, pa do naših dana. Postojanje vakufa svjedoči tragove njihovih osnivača, dobrotvora, koji su kroz svoje hajrate nadživili svoje fizičko postojanje. Ovaj Islamski centar, ako Bog da, bit će jedan među najvećim vakufima Islamske zajednice u R Hrvatskoj, čiji su sljedbenici osviješćeni razumjevši duh i potrebu vremena, uspjeti izgraditi, te će znati konzumirati vjerske, edukativne, društvene i socijalne potrebe muslimana ove regije i svih ljudi dobre volje. Mi svojim učinjenim trajnim dobrom nastavljamo puniti Knjigu svojih dobrih djela učinjenih na ovome svijetu, tako da će nam u registru Knjige na Sudnjem danu biti nepregledno dobro, te skromno učešće riječkih i svih muslimana u Hrvatskoj, te van Hrvatske, ugradirti svoj dio u jačanju islamskog ummeta u svim segmentima. Uzvišeni Allah je kazao u Kur'anu:

Mi ćemo doista oživiti mrtve, i Mi pišemo sve što su pripremili, i tragove njihove! I sve smo Mi pobrojali u Vodiču Jasnome. (Ja Sin, 12)

Ono što čovjek radi unosi se u Knjigu njegovih djela, koja će mu biti data na Sudnjem danu, da čita iz nje. Tako, obratimo li pažnju na Kur'an uviđamo da se u njemu spominju tri vrste

knjiga:

1. lična knjiga: Čitaj svoju knjigu (El-Isra', 14))
2. knjiga ummeta: Svaki ummet bit će pozvan knjizi svojoj (El-Džasije, 28)
3. opća knjiga: I sve smo Mi pobrojali u Vodiču Jasnome. (Ja Sin, 12)

Vakuf je oslonjen na ova tri ajeta: nema ga bez iskrena nijeta u ime Boga; sve što je uvakufjeno kao trajno dobro upisuje se u knjizi svakog pojedinca, u knjizi Ummeta i bit će zabilježeno u Knjizi Jasnoj. Knjiga čovjekovih djela je otvorena čak i nakon njegove smrti, sve do Sudnjeg dana. Dragi riječki muslimani i muslimani u Hrvatskoj, ugradimo sebe u ovaj Islamski centar, materijalno, duhovno i fizički kroz prakticiranje vjere islama. Najvjerojatnije, bit će žao svakom muslimanui u Hrvatskoj i šire, ako preseli na onostrani svijet, a ne učestvuje makar sa lijepom riječju i materijalno prema svojim mogućnostima u izgradnji ovog objekta i svih objekata koji se budu radili u Hrvatskoj i šire. Uzvišeni Gospodar je prosvijetlio naše voditelje Islamske zajednice u Hrvatskoj koji uspješno vode ove projekte i ulaze hrabro, makar se mnogima činilo da su oni iznad nas i da nam nude mnogo više nego što mi, dijasporni muslimani možemo pružiti. Spomenuo bih otvaranje prostorija Islamske zajednice u Zadru, te Slavonskom Brodu, a vjerujem dovršetku ovog objekta u tekućoj godini. Ovo je grandiozna zaklada i vakuf kojeg muslimani trebaju maksimalno da koriste u duhovnom, praktičnom i edukativnom smislu, te za opće dobro u mjestu u kojem živimo. Umrli ima koristi i nakon dunjalučke smrti od određenih djela koja je

uradio za vrijeme svoga života. Dokaz za to su hadisi Allahovog Poslanika, s.a.v.s., u kome on veli:

„Kada čovjek umre i njegovo djelo se prekine, osim u tri slučaja: ako je za sobom ostavio neku trajnu sadaku (sadekatun džarijetun), znanje kojim se ljudi koriste ('ilmun juntefe'u bihi), ili dobrog potomka koji Allahu upućuje dovu za njega (veledun salihun jed'u lehu).“ (Muslim)

Na osnovu ovog, i sličnih hadisa, ulema je pobrojala djela ikoja je vjerenik ugradio iza životna čiji je uzrok bio umrli za svog života i od kojih ima koristi i nakon svoje smrti. Takvih djela ima devet vrsta, a to su:

1. Trajna sadaka, poput raznih vrsta vakufa. Sve dok traju vakufi i dok se njima koriste ljudi, umrli će imati od toga nagradu.
2. Korisno znanje, poput pisanja korisnih knjiga, udžbenika i naučnih djela, održavanja korisnih predavanja i vazova. Ovdje se, svakako, mogu uvrstiti i razne vrste naučnih izuma od opće koristi itd.
3. Hajirli dijete. To je dijete koje je odgojeno u islamu i koje je spoznalo Allahova i roditeljska prava pa se moli Allahu za svoje roditelje, ili dijete koje radi dobra djela u ime svojih roditelja, ili koje roditeljima poklanja sevape svojih djela iz zahvalnosti što su ga odgojili u islamu.
4. Izgradnja džamije u kojoj bi se obavljao namaz i podučavalo islamu.
5. Izgradnja raznih općekorisnih centara i domova u kojima bi bili prihvaćeni siromašni, nevoljnici, beskućnici, napuštena djeca, djeca bez roditelja...

6. Izgradnja vodovoda, bunara, raznih vrsta javnih česmi i sistema za navodnjavanje, koji bi koristili ljudima.
7. Izgradnja raznih pojilišta ili sistema za napajanje stoke i divljači.
8. Sađenje voća ili drveća od čijih plodova, drveta i hlada bi bilo koristi ljudima, pticama i životinjama.
9. Ostavljanje Mushafa svom nasljedniku da iz njega uči, kao i uvakufjavanje Mushafa za potrebe džamije ili drugih mjesta u kojima bi ljudi učili iz njih.

Za sve spomenute hajrate, koji su posebne vrste vakufa, a učinjeni u ime Allaha, dž.š., s ciljem postizanja Njegovog zadovoljstva, sevabi će teći i nakon smrti, sve dok to bude koristilo ljudima. Ne bilježe se samo hajrati, već i tragovi tih tih hajrata, i sve će se to uzeti u obzir na Sudnjem danu. Bez obzira da li je riječ o dobrim tragovima i posljedicama, kao što su vakufi, milostinja i poučavanje znanju drugih ljudi ili da je riječ o lošim posljedicama, kao što su posljedice pokretanja ustanova u kojima se širi grijeh. Registar naših djela i njihovi tragovi stiže prije nas na Sudnji dan. Na jednom velikom istanbulskom hajratu, na ploči je uklesan tarih na arapskome jeziku:

„Ako te upitaju prolaznici za imena vakifa, onih koji izgradiše ovaj hajrat. Kaži im jasno: Što će vam imena? To što vidite, ovaj hajrat, to je ime njihovo!“

Uzvišeni Allah je rekao u Kur'anu:

Nećete postići dobročinstvo sve dok ne udijelite dio od onoga što vam je najdraže; a bilo što vi udijelili, Allah će sigurno za to znati. (Ali 'Imran, 92)

U nastojanju da Islamska zajednica u Hrvatskoj instituciju vakufa institucionalizira kroz ovakve grandiozne projekte, obavezuje nas da u demokratskom društvu intenziviramo prakticiranje svoje vjere, te maksimalno korištenje prostora, podučavanje svojih

mladih i dovođenje u ovakve prostore i materijalna davanja od onoga što nam je Bog dao privremeno na uživanje.

Vjerujemo da će ovaj objekt od riječkih muslimana i šire vremenom duhovno i materijalno jačati i da ćemo opravdati uložena sredstva kroz vjersku i

edukativnu aktivnost.

Moleći Allaha da nam osnaži srca u vjeri, da snage da ostanemo na putu Istine, kako bi skrušeno kroz bogobožnost izvršili svoju misiju na ovome svijetu.

Bože, uputi nas na Pravi put.

Es-selamu 'alejkum.

Foto: Kadir Begović

Piše: Ibrahim Ružnić

RIJEKA

SVEČANI KURBAN BAJRAM U RIJECI

Da je za muslimane Kurban bajram ili Hadži bajram najveća islamaska svečanost, to je svima znano. Međutim, rijetki su muslimani koji su imali takvu sreću da im se posloži toliko lijepih momenata koji si im bajramske dane učinili još svečanijim, još radosnijim. Naime, nedjelja, 06. 11. 2011. godine, za Rijeku, riječke i primorsko-goranske muslimane ostat će u trajnoj uspomeni. Tog dana su prvi put klanjali bajramski namaz u potpuno zatvorenom prostoru Islamskog centra Rijeka. Iako je namaz klanjani u prostoru namijenjenom za društvene namjene, to nije umanjilo toliko vidljivu radost na licima prisutnih muslimana.

Drugi moment koji je svečanosti dao još dodatnu dimenziju je posjeta Predsjednika Republike Hrvatske dr. Ive Josipovića Islamskom centru u Rijeci koji je na kraju bajramske hutbe u pratnji gradonačelnika Rijeke, Vojka Obrsnela i zamje-

nika župana PGŽ, Vidoja Vujića došao među vjernike, te je uz upućenu bajramsku čestitku BAJRAM MUBAREK OLSUN, okupljenim poželio da bajram provedu u radosnim trenucima sa svojom vjerom i svojim obiteljima, dodavši:

»Prijateljstvo i razumijevanje je u duhu vaše vjere i u duhu našeg društva«. Izrazio je zadovoljstvo što može podijeliti s vjernicima, kako je rekao, ovaj veliki blagdan. Nakon brojnih rukovanja i razgovora s vjernicima, Predsjednik se priključio skromnom domjenku priređenom njemu u čast. Pored Predsjednika i njegove pratnje, domjenku su nazočili

i predstavnici svih bošnjačkih asocijacija, kao i predstavnici albanskih i romskih udruga. U veoma ugodnoj atmosferi, unatoč požurivanja ljudi iz predsjedničkog protokola, Predsjednik Josipović se dugo zadržao u razgovoru i fotografiranju sa svima onima koji su to poželjeli.

Nakon domijenka, Predsjednik Ivo Josipović je obišao Islamski

centar u Rijeci u gradnji kojom prilikom su domaćini upoznali Predsjednika da je do sad u potpunosti dovršena etaža na kojoj su škola i stanovi. Na etaži restorana, ureda i višenamjenske dvorane je nužno još obaviti dio radova na unutarnjem uređenju, a u molitvenom prostoru preostaje dovršetak unutarnje obloge kupole, sanitarija, podova

i rasvjete. Također još nije popločen pristupni trg, nisu uređene pristupne prometnice ni parkiralište kao ni fontane, hortikulturno uređenje i rasvjeta.

Investitor je do sad platio izvođaču, tvrtki GP Krk, 36,5 milijuna kuna a u tijeku je plaćanje još oko 11 milijuna kuna. Financijska konstrukcija još nije u potpunosti zatvorena a investitor, Medžlis islamske zajednice Rijeka se trudi pronaći potrebne novce. Medžlis ocjenjuje kvalitetnom

suradnju s izvođačem radova te gradom Rijekom koji uređuje pristupnu prometnicu i cjelokupnu infrastrukturu.

Otvorenje Islamskog centra u Rijeci je planirano za proljeće 2012. godine.

Nakon obilaska i zajedničkog fotografiranja ispred Islamskog centra u izjavi za novinare Predsjednik Josipović je ocijenio kako je važno da svatko ima primjerene uvjete za prakticiranje svoje vjeroispovijesti te kazao da se veseli što je Rijeka dobila Islamski centar.

Bajramske svečanosti okončane su bajramskim druženjima u subotu, 12. 11. 2011. godine gdje se u prostorima Bošnjačkog doma u Rijeci, Vodovodna 15 B okupilo stotinjak posjetitelja koji su uz ansambl "Sevdalije" zapjevali sevdalinke, ali i zai-grali narodno kolo. Druženje su organizirali VBNM za PGŽ, BNZ za PGI I Vijeće žena Islamske zajednice Rijeka. Bila je to, što se u narodu kaže, točka na "i", jednog od najljepši bajrama doživljenih u Rijeci.

Riječki Merhamet uljepšao bajramsku svečanost

Da bi muslimanima Rijeke i Primorsko-goranske županije slabijeg imovnog stanja, Kurban bajram protekao u još ljepšem i veselijem ozračju pobrinuli su se vodstvo i volonteri Muslimanskog dobrotvornog društva „Merhamet – crveni polumjesec“ Rijeka. U tijeku četverodnevnog slavlja Kurban bajrama vrata riječkog Merhameta bila su širom otvorena. Pod agilnim vodstvom dopredsjednika i voditelja Merhameta Kadira Begovića i vrijednih volonterki Mirzete Smajić, Eldine Šabanić, Emine Šabanić i mnogih drugih, podijeljeno je oko sedam stotina (700) paketa prehrambenih artikala i higijenskih potreština. Između

K. Begović u društvu Predsjednika Ive Josipovića

ostalog, u suradnji s Islamskom zajednicom, podijeljeno je i nešto više od sto (100) kur-bana.

Ovdje valja napomenuti da je ovu veliku humanitarnu akciju bilo moguće provesti samo uz svesrdnu pomoć naših donatora. Pored brojnih pojedinaca, članova Islamske zajednice, članova Vijeća bošnjačke nacionalne manjine za PGŽ i drugih, akciju je podržala Banka hrane Hrvatska Rijeka s kojom Merhamet ima veoma dobru i plodonosnu suradnju.

U razgovor s voditeljem Merhameta Kadirom Begovićem koji nam je uputio apel, naglasivši da, imajući u vidu da su korisnici merhametove pomoći osobe i obitelji koje su slabog imavinskog statusa i brojnost onih koji su se u ove blagdanske dane obratili za pomoć, nameće se prijeka potreba da se ponovno obratimo svima koji imaju više nego što im treba, da u sebi probude emociju suosjećanja

i da pomognu one kojima je pomoć neopodna Merhametovi volonteri nude besplatan rad, a na vama ostane samo da svoje „viškove“ donirate i obradujete one koji su ostali bez radosti obilja. Prestanimo samo govoriti o humanosti, počnimo djelovati. Neka MDD „Merhamet-crveni polumjesec“ bude i dalje aktivni posrednik između onih koji imaju više nego što im je potrebno i onih koje sreća nije pomazila, a takvih je oko 1000 ljudi koji povremeno ili stalno vraćaju u prostore Merhameta i to svi vjera i nacija.

MDD „Merhamet-crveni polumjesec“ Rijeka djeluje još od davne 1992. godine. Dakle, već 19 godina uspješno posreduje u pomaganju. Svakako, ne bi mogli opstati da nije bilo pomoći Grada

Rijeke i Primorsko-goranske županije, te velikog broja udruga i pojedinaca. Ostajemo u nadi da će rijeka humanosti nastaviti i dalje teći kao što je tekla ovih bajramskih dana na radost socijalno ugroženih obitelji i pojedinaca.

Piše:Ermedina Adžajlić

RIJEKA

Obilježavanje srebreničkog genocida

„Oni koji zaboravljaju prošlost, osuđeni su da je ponovo prožive u budućnosti“ Franc Kafkavom izjavom je kongresmen Chris Smith – inicijator „Rezolucije 199“, tražio od američkog kongresa da zločin u Srebrenici proglaši genocidom.

Udruga Bošnjaka branitelja domovinskog rata Hrvatske zajedno s uredništvom lista „Sabah“ organizirali su kao i proteklih pet i ove godine, putovanje u Srebrenicu.

Na put smo krenuli, točnije priključili se putnicima iz Istre (Poreča, Pule i Labina), a u Zagrebu, pred zagrebačkom džamijom pridružila

nam se grupa Zagrepčana. Putovanje je trajalo cijelu noć, a u ranim jutarnjim satima prvo osvježenje i mali odmor uz pravu bosansku kafu, imali smo u malom i lijepom gradiću Kalesiji. Već smo tu primijetili puno auta i autobusa koji su krenuli put Srebrenice. Kao da se sva Bosna digla na „noge“ želeći taj dan biti samo

u Srebrenici na 16. obljetnicu najvećeg masakra počinjenog u Evropi nakon Drugog svjetskog rata i tiho poslati poruku svijetu „da se nikada ne ponovi i ne zaboravi tako strašan zločin“. To obilježavanje genocida na svoj način su uveličali mirovnjaci - aktivisti njih 6000 koji su pješice krenuli iz Tuzle putem dugim 110 km, a koji se koristio kao „put bijega“. Velike mjere opreza i sigurnosti su se mogle primijetiti duž cijelog puta uz Drinu, do samog odredišta Potočari. Kakve li simbolike, u bijeloj dolini, ili dolini nevinih žrtava, kako bi se moglo nazvati nepregledno šehidsko mezarje, tiho se kretalo na tisuće ljudi (govori se o broju oko 50 tisuća ljudi - članova obitelji, rodbine, prijatelja, građana iz BiH, svijeta). Mnogima je to bio prvi posjet Potočarima. Bol (tuga) i ponos (radost) u istom danu. Bol (tuga) što tog ponedjeljka 11. srpnja 2011. na šehidskom mezarju u Potočarima u već tako veliko mezarje, trebalo je pokopati još 613 nevinih žrtava, za kojima je plakalo isto toliko majki i ko zna koliko sestara, braće i ostale rodbine. U stvari svi koji su to vidjeli nisu mogli a da ne osjete tugu, nemir i da se ne poistovjete sa majkama tih nevinih žrtava. Kako neko reče da čovjek vidi na mjestu

613 pobijenih mrava osjetio bi nelagodu i tugu.

Ponos (radost), što srpski naum i zločin nije u potpunosti uspio, jer se ponovo Potočarskim zelenim brdima taj dan odlijegalo veličanje dragog nam Allaha dž.š. uz veliki broj mladih koji tada još ni rođeni nisu bili. Računao je i imao svakojake ideje srpski zločinac, ali samo nevjernici i zločinci imaju takve računice, ne znajući da je samo računica dragog Allaha dž.š. „nepoznata“ i jedina točna. Gledam oko sebe stare nane, djede, mlade, po nesnosnoj vrućini uzimaju abdest i hoće da klanjaju. Ponos (radost) je vidjeti tu našu omladinu koja ne želi osvetu, nego samo dostojanstven život sebi i drugima i da žele dati do znanja cijelom svijetu da Potočare i njene žrtve nikada neće zaboraviti. Bili su tu veliki uzvanici, zamjenik premijera Republike Turske Bulent Arinč, visoki međunarodni predstavnik Valentin Inzko, te članovi predsjedništva BiH Bakir Izetbegović i Željko Komšić, te naš predsjednik Ivo Josipović. Svi su oni izrazili „velike“ riječi utjehe i nade majkama Srebrenice, „ Srebrenica je mjesto velikog zločina genocida“, „S vama smo i uvijek ćemo biti“, „Imate našu punu podršku“, „Vaša bol je i naša

bol“.. I sve se to tako lijepo kaže i zvuči, a na žalost za mnoge koji mogu učiniti još puno toga više za Srebrenicu, koji sat kasnije ona utone u zaborav.

Predsjednik Josipović je istaknuo kako Srebrenica mora biti mjesto pouke za sve nas. „Moramo biti bolji i pametniji i ne smijemo nikada dopustiti da se nešto slično ponovi“, kazao je Predsjednik Josipović, te istaknuo kako je jedan od temelja njegove politike pomirba i gradnja dobrih odnosa u regiji. „Moj je dolazak ovdje prvenstveno ljudske naravi, sućuti sa žrtvama i njihovim obiteljima“, rekao je hrvatski predsjednik koji je bio među govornicima na komemoraciji posvećenoj žrtvama genocida iz 1995. godine.

„Danas je dan za tišinu i poniznost“, kazao je predsjednik Josipović tom prigodom dodajući kako je Srebrenica bila užasan i nepojmljiv zločin koji se nije smio dogoditi na tlu civilizirane Europe. . Član Predsjedništva BiH Bakir Izetbegović rekao je kako je važno da regija danas ima čelnike kakav je hrvatski predsjednik i koji promoviraju suradnju zahvalivši mu se na dolasku u Srebrenicu, te dodao kako nema riječi koje mogu

opisati strahotu Srebrenice. "Nema riječi koje mogu objasniti iracionalno zlo", istaknuo je Izetbegović konstatirajući kako genocid počinjen u Srebrenici nije bio stvar afekta nego dobro smišljeno masovno ubojstvo Bošnjaka koji su bili krivi samo zbog svoje vjere i odanosti BiH. Dodao je kako Srebrenica kao crna mrlja na savjesti čovječanstva nikada neće izbljedjeti, a u svijetu kakav danas jeste, domoljubima BiH valja pokazati strpljivost, slogu i povjerenje.

"Jedina osveta na koju danas pozivam je očuvanje cjelovitosti zemlje", kazao je Izetbegović. Visoki predstavnik za BiH Valentin Inzko kazao je kako nas Srebrenica podsjeća da se zlu mora aktivno suprotstaviti i pokazati da se genocidom ništa ne može napraviti.

negiranje genocida i da se Srebrenici pomogne kako bi ponovo živjela.

Ministar sigurnosti BiH Sadik Ahmetović kazao je kako je važno da se sva tri naroda u BiH jasno odreknu onih koji su u njihovo ime počinili strašne zločine.

Američki veleposlanik u BiH Partick Moon prenio je izraze duboke sućuti svoje vlade obiteljima ubijenih, a također je istaknuo kako je važno da će se Ratko Mladić napokon suočiti s pravdom i odgovarati za počinjene zločine. "Sjećamo se što je počinjeno i što je svijet propustio učiniti prije šesnaest godina. Oni koji negiraju ovaj genocid ili ga pokušavaju minimizirati... negiraju vlastitu humanost i suosjećajnost", kazao je američki veleposlanik. Dženazu nevinim žrtvama

Nakon klanjanja džezaze počelo je čitanje imena nevinih žrtava i ukop njihovih posmrtnih ostataka

U srpanjskim danima 1995. godine na području Srebrenice ubijeno je više od osam tisuća bošnjačkih muškaraca i dječaka, na mjestu koje je bilo pod zaštitom UN-a, a prema podacima Međunarodnog povjerenstva za nestale osobe (ICMP) pronađeno je i identificirano njih nešto manje od 6600. U Potočarima i na drugim mezarjima do sada je pokopano 5325 osoba. Na žalost još nisu pronađeni i pokopani mnogi.

Datum 11 juli 1995. i zločin počinjen u Srebrenici su sramotna činjenica i mrlja ne samo Europe nego i cijelog čovječanstva.

„Kada se dogodi nešto tako stravično kao što je Srebrenica,

Predsjednik organizacijskog odbora 16. Obilježavanja Srebreničkih žrtava, Ćamil Duraković, Srebreničanin koji je 1995. godine imao 16 godina, kazao je kako tugu i bol zbog izgubljenih žrtava ništa ne može nadomjestiti, no ove godine mala utjeha je to da je uhićen najveći zločinac Ratko Mladić. "Naši mrtvi po prvi put imaju malo veću mjeru mira nego ranije", kazao je Duraković pozvavši da se ne dopusti

predvodio je Reisu-l-ulema IZBiH Mustafa ef. Cerić uz prisutnost više stotina imama i muftija iz BiH, susjednih zemalja i Turske. Bio je tu i zagrebački muftija Ševko ef Omerbašić.

Reisu-l-ulema Cerić poručio je: „Mi Bošnjaci imamo obavezu da se jasno i nedvosmisleno odredimo protiv zla zlih ljudi“, da „neutralnost pomaže dželatu, nikada žrtvi“, te da „šutnja hrabri tiranina, nikad potlačenoga“.

tada nema nevinih“ izjava je prvog Bosansko Hercegovačkog predsjednika rah. Alije Izetbegovića, kao i ovi sljedeći stihovi:

Velikim Bogom se kunemo!

Otišli su da probude zoru,

Uputili se slanome moru.

Sa okom u srcu koje dalje vidi,

Otišli su da budu naši Šehidi.

Naša braća, očevi i oci.

Da budu svjedoci svojega doba.

Kad njihov narod i njihova

ze mlja,
 Nije prihvatila ulogu roba.
 Na pravi put su čvrsto stali,
 I ostali !
 Noseći misao kao smisao,
 Velikim Bogom se kunemo da robovi biti nećemo
 !!!

Alija Izetbegović

Uz svu organizaciju i regulaciju prometa Potočare nije bilo lako napustiti, zbog velikog broja ljudi i autobusa. U tom čekanju i napuštanju svima je jedina misao bila da bar sljedeću godinu opet dođu u Potočare.

U kasnim satima stigli smo u Sarajevo, gdje smo imali noćenje u hotelu „Saraj“. Dogovor je bio da će jedna grupa poći ujutro posjetiti „Tunel spasa“ na Butmiru, dok su naši Riječani imali zakazan posjet šehidskom mezarju Kovači u 11 sati. Nakon polaganja vijenca i uz predvođenje našeg riječkog imama Hajrudina ef. Mujkanović, učenje dove i Fatihe prvom predsjedniku Bosne i Hercegovine rahmetli Aliji Izetbegoviću, posjetili smo lijepo uređen i održavan muzej - kula Ploče. U njemu se čuva lik i djela, darovi i povijest rada prvog predsjednika. Da je rah. Alija Izetbegović bio pozitivna povijesna ličnost, mudar državnik, demokrat, a prije svega plemenit čovjek, govore mnoga djela, izjave velikih državnika o njemu, njegove izjave koje su upisane i uokvirene po zidu muzeja. Svaka njegova izjava vrijedna divljenja, a isto tako ostat će zapamćena i izjava Richarda Holbruka, tvorca Daytonskog sporazuma: „ Da nije bilo Alije Izetbegovića i da nije ostao u Sarajevu, danas ne bi bilo ni Bosne i Hercegovine“. Kao dosljedan zagovornik ideje cjelovite, demokratske, suverene i multietničke Bosne i Hercegovine, on je ne samo moralni, već i stvarni pobjednik. Njegova priznanja i nagrade kao što su Nagrada Kralja Fejsala, medalja Centra za demokraciju iz Washingtona, a najutjecajniji španjolski list, madridski „El-Mundo“, izabrao ga je 1995. za ličnost godine u svijetu. Istambulski Marmara univerzitet dodijelio mu je 1997. godine titulu počasnog doktora pravnih nauka za doprinos zaštiti ljudskih prava, uspostavu mira, ali i kao uglednom pravniku.

Savjetovao je on svoje Bošnjake što se vidi iz poruke“ Stoga podignimo visoko naše zastave, odbacimo strah i sumnje, umjesto toga radimo vrijedno i kako najbolje znamo, svjesni da naši životi i naša smrt pa i naša sudbina, nisu u njihovim, nego u Božjim rukama. U toj vjeri je naša

sloboda, naša snaga i ako Bog da naša pobjeda.“ Moralna politika izložena na stranicama njegovih sjećanja, izdvojene njegove misli, tvrde, da je bolje ne učiniti sve što možeš, a ako moraš sve učiniti, nemoj sve to učiniti odmah. Iz tih njegovih misli stiže se dojam da je rah. Alija Izetbegović svoju političku filozofiju impregnirao strpljenjem i aktivnom ravnodušnošću, što je mnoge ljutilo i danas još ljuti.

Predrag Matvejević, hrv. književnik, je tako lijepo rekao o Aliji: „ Ja se nalazim među onima koji su branili Aliju Izetbegovića. I ne kajem se. On je previše pošten čovjek i premalo zna lagati da bi mogao izaći na kraj s lažovima sa kojima je prisiljen da razgovara i pregovara. Stavljam ga među ljude kojima se ponosim što sam ih branio. On se nalazi u tako tragičnoj sudbini, da ne vidim kako bi netko učinio bolje da je bio na njegovom mjestu“.

Povijest Bosne nije ništa drugo nego povijest oti-manja za Bosnu.

Još da pohvalim Avdu Panjetu, mnogima znanom jedinstvenom umjetniku zidnog slikarstva, koji je prije par godina izlagao i u Rijeci. Toliko dobrom, vrijednom i punom znanja povijesnih činjenica, koji je unatoč svojim velikim obavezama odvojio

par sati za jednu našu grupu želeći nam pokazati i reći što više o svom rodnom Sarajevu. Zahvaljujući njemu vidjeli smo i čuli puno toga što do tada nismo vidjeli niti znali. Zaista mu velika hvala.

I na kraju lijepa izjava Husein kapetana Gradašćevića „Ima Bosne beglerbeže i Bošnjaka u njoj! Bili su prije Vas i bit će i poslije“

PULA

REDOVNA IZVJEŠTAJNA SKUPŠTINA NZBI

Redovna izvještajna Skupština Nacionalne Zajednice Bošnjaka Istre (NZBI) ove godine održana je 29.07.2011. godine u hotelu „Histrina“ s početkom u 20,00 sati. Članovima Skupštine prezentirano je: izvješće o radu Predsjednika i Izvršnog odbora, financijsko izvješće i izvješće Nadzornog obora. U izvješću o radu naznačena su brojna postignuća realizirana u predhodnoj godini, ali ipak najbitnije je naglasiti da smo očuvali našu Zajednicu kao nestranačku organizaciju koja radi u interesu svih Bošnjaka. Iz realiziranih aktivnosti vidljivo je da smo u skladu sa našim opredjeljenjem nastavili raditi na razvijanju ogranaka u većim središtima u Istri u koje spada i formiranje Ogranaka i izbor vodstva u Labinu. Nastavili smo proces osamostaljivanja ogranaka tako što smo pomagali kod kandidiranja programa u lokalnim sredinama radi dobivanja financijske potpore. Nastavili smo tradiciju održavanja Festivala bošnjačke kulture u Istri. Izvršili smo prvu fazu u uređenju prostora u Puli, sada pripremamo sredstva za nastavak uređenja prostora.

Odradili smo najveći posao oko pripreme za popis stanovništva, a nastojali smo motivirati i druge naše asocijacije da se uključe aktivno u ovaj posao. Nastavili smo i sa zajedničkim radom sa VBNM Istarske županije kao i sa vijećima i predstavnicima u gradovima po Istri. U prošloj godini suočavali smo se i sa brojnim drugim izazovima kao što je raščišćavanje odnosa sa osobama i organizacijama koji su svojim djelovanjem nastavili nanositi štetu zajednici tako što ometali naš rad i zbunjivali pripadnike naše manjine osnivanjem paralelnih „stranačkih“ zajednica. Prisivajali su naša postignuća, zagovarali asimilaciju, tj. nestajanje bošnjačke manjine, bili protiv ulaska Bošnjaka u Statut u njihovim sredinama kao autothona manjina i sl. Njima su Bošnjaci uglavnom sredstvo za ostvarenje vlastitih interesa te smo zbog toga morali

nekima zahvaliti na suradnji i prekinuti daljnji zajednički rad. Sve je to bilo u funkciji razdvajanja različitih opcija kako bi se znalo što bi trebao biti posao NZBI, što Vijeća, a što političkih stranaka, time su se stvorili uvjeti za buduću suradnju na zdravim osnovama i jasnim principima kao i potpuno distanciranje od negativnih djelovanja pojedinaca kao i nekih organizacija.

Danas je Zajednica jasno profilirana organizacija koja djeluje u interesu očuvanja kulture, tradicije i običaja naše manjine

u društvo kojem živimo. Sve više naših ljudi, a također u društvenoj zajednici nas prepoznaju kao ozbiljnog i odgovornog partnera, a mi želimo da našim ljudima pomognemo kako bi se ponosili sa nama.

U daljnjem razvoju i radu zajednicu vidimo kao ozbiljnu organizaciju bošnjačkog naroda organiziranu na način daljnjeg razvijanja i učvršćivanja ogranaka u svojim sredinama sa namjerom da u 2012. godini pre-rastu u samostalne zajednice na lokalnoj razini, dok bi NZBI

trebalo preurediti po uzoru na druge Bošnjačke zajednice u Hrvatskoj. Radi funkcioniranja ovakve organizacije treba izraditi novi Statut i ugovor o suradnji između zajednica kao nestranačkih asocijacija.

Koristimo ovu priliku da se zahvalimo na velikom doprinosu razvoju Zajednice gospodi dr.prim. Šefki Dervoviću, Amiru Adžikiću koji ne mogu iz opravdanih razloga biti članovi Izvršnog odbora, ali ostaju sa

nama kao značajna potpora. Skupština je imenovala nove članove Izvršnog odbora: profesoricu Fatimu Kalamujić, Merima Omanovića iz Pule, te dipl. arh. Senadu Sejfo iz Rovinja, vrlo ugledne ljude iz naše Zajednice što pokazuje da uživamo ugled i povjerenje pripadnika naše Zajednice. Prema Statutu NZBI nekim delegatima prestao je mandat, te je Skupština izabrala nove članove Skupštine: Esad Jukan glavni imam za Istarsku županiju, Fatima Kalamujić, prof., Zekira Alibegović, Merim Omanović, Senad Joldić i Almir Balić.

Piše i uređuje:
Berina Mujkić

PULA

Održana 6. završna svečanost Festivala bošnjačke kulture u Istri

U subotu, 29. listopada 2011. godine održana je finalna večer Festivala bošnjačke kulture u Istarskoj županiji. U prepunoj sali Doma hrvatskih branitelja, kroz večer pjesme, plesa, hrane i običaja vodio je Budimir Žižović, poznati radijski voditelj radio Pule. Večer je otvorio Igor Muratagić, recitiranjem stihova pjesme „Una“, rahmetli Saliha Agića, idejnog vođu prezentacije kuhinje BiH.

Prvi govornik večeri bio je predsjednik Nacionalne zajednice Bošnjaka Istre i Republike Hrvatske, Senad Pršić. Prisutnima su se obratili predstavnici županijske i gradske vlasti, te gosti predstavnici talijanske i srpske nacionalne manjine. Nakon prigodnih riječi, Budimir Žižović prezentirao je suštinu Festivala. Naglasak je bio na spremanju bosanskohercegovačkih specijaliteta, za što su se ove godine pobrinule 18 kuharica i jedan kuhar sa područja cijele Istre. Tako su Pulu predstavljali Dina

Kurtović, Ziba Bešić, Senad Joldić, Murisa Halilović, Velida Ganić i Ramiza Vugdalić. Iz Labina i Kršana stigle su

Mersiha Zahirović, Mevlida Mujdžić, Dina Mujić, Ramiza Silahić i Asima Kešetović. Ove godine Rovinj su predstavile

Medina Sejfo i Hamšija Cvolić, dok su Rašu Elmasa Kavgić, Mirsada Zukić i Šefika Mujkić. Iz Buzeta su predstavnice bile Aldijana Jašarević, Indira Mešić i Tatjana Muratagić. Kako je gastronomski dio podjeljen na četiri kategorije, kuhana jela, burek, pite i slastice, tako su učesnici i nagrađivani.

U kategoriji kuhanih jela 3. mjesto osvojila je Velida Ganić, 2.mjesto Ramiza Vugdalić, dok je najbolja bila Asima Kešetović. U kategoriji burek 3.mjesto osvojila je Elmasa Kavgić, 2.mjesto Tatjana Muratagić, a 1.mjesto Hamšija Cvolić. U kategoriji pite 3.mjesto pripalo je Šefiki Mujkić, 2.mjesto Indiri Mešić, a 1.mjesto Dini Mujić. U kategoriji slastice 3.mjesto

zauzela je Mersiha Zahirović, 2.mjesto Medina Sejfo, dok najbolje slastice spremila je Ziba Bešić.

U dijelu pjesme igre i plesa trebali su biti gosti kulturno umjetničko društvo iz Ključa, no zbog tragičnog slučaja, u zadnji tren su bili primorani otakazati svoj nastup. No, zato

je tu bio već poznati partner za zabavu Nacionalne zajednice Bošnjaka Istre „Estrada band“ iz Umaga. Koji su osim svog vlastitog repertoara pre-pustili mikrofon i svakom tko se osjećao da želi zapjevati. U tako veselom, pozitivnom i bogatom ozračju Festival je potrajao do dugo u noć.

PULA

IZBORI ZA VIJEĆA I PREDSTAVNIKE BOŠNJAČKE NACIONALNE MANJINE U ISTARSKOJ ŽUPANIJI

Nacionalna zajednica Bošnjaka Istre, kao ozbiljna i organizirana udruga bošnjačkog naroda, iskoristila je mogućnost definiranu Ustavom i Ustavnim zakonom o pravima nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj, te je na izbore izlašla sa svojim kandidatima za Vijeća i Predstavnike bošnjačke nacionalne manjine u nedelju, **10.srpnja 2011. godine.**

Merim Omanović, predsjednik VBNM Pula

Vijeća i Predstavnici biraju se s ciljem unaprjeđivanja i zaštite položaja nacionalnih manjina u društvu te radi njihovog sudjelovanja u javnom životu i upravljanju lokalnim poslovi-

ma. Na izborima za Vijeća i Predstavnike mogu sudjelovati samo osobe koje se u popisima birača vode kao Bošnjaci.

Nacionalna zajednica Bošnjaka Istre (NZBI) aktivno je sudjelovala u postupku kandidiranja listi i Predstavnik. Kod predlaganja kandidata vodili smo računa da predložimo ljude koji mogu kvalitetno zastupati interese naše manjine. Zato smo predložili osobe koje imaju potrebno znanje, neovisni su te mogu ravnopravno diskutirati s predstavnicima područne vlasti i lokalne vlasti u cilju zaštite prava pripadnika svoje nacionalne manjine.

Za predstavnika bošnjačke nacionalne manjine u Gradu

Buzetu izabran je prof. Muhamed Muratagić, u Gradu Vodnjanu izabran je Almir Bektić, u općini Kršan izabran je Esad Čolić, dok je u Općini Raša za predstavnika izabran Jasmin Mahmutović.

Sukladno broju dobivenih glasova za članove Vijeća bošnjačke nacionalne manjine grada Pule izabrani su: za predsjednika izabran je Merim Omanović, zamjenik predsjednika je Mustafa Škiljan, a članovi Vijeća su: Zekira Alibegović, Ilijaz Ališković, Anel Bajraktarević, Almir Balić, Edin Botonjić, Nizama Curanović, Emina Kaltak, Munevera Malagić, Ajdin Obić, Jasmina Omanović, Munifa Šabić.

Piše:
Kemal Bošnjak Bukvić

ZAGREB

Sjećanje na Šefika Pezerovića

Ništa se izgleda ne zaboravlja, sve se vraća iz zaključanih pretinaca, svjetluca svojim bivšim pos-tojanjem podsjećajući nas i ranjavajući! Ko to još,

i dan danas, populira ratne zločince?

U RATU, I DANAS, NEKE STVARI SE NE MIJENJAJU Sve iole ozbiljnije analitičke procjene jednostavno kazuju i

dokazuju da samo u Bosni i Hercegovini, a u regiji i znatno više, živi dvanaest hiljada osoba izravno uključenih u neke od oblika ratnog zločina. Isti vjerovatno nikada neće biti pro-

cesuirani jer pravda „miruje“, spava jednim okom, a ruke su joj vezane raznoraznim odlukama, sporazumima, zakonima, paragrafima...U sredinama u kojima žive te osobe /Prijedor, Srebrenica, Vukovar, Bratunac, Zvornik, Foča, Trebinje, Zagreb.../ o njihovim ratnim djelima svakome je manje više sve poznato! I onima koji se s njima solidariziraju, kao i preživjelim žrtvama njihovih zlodjela, odnosno članovima obitelji onih koji su pobijeni. Šesnaest godina nakon službenog završetka rata/agresije, zločinci su neodvojivi dio naše svakodnevnosti stvarnosti, ali i javnosti, i kako se sve još uvijek zamotava u šarenilo života, bit će to i ostati još dugo i dugo. Doduše, dešava se da poneko od takvih odsluži svoju kaznu, da postane poštovani građanin svoje nacionalne sredine, nekima se tek sudi, neki nisu dočekali presudu, neki su još uvijek u bijegu, mnogi se uspješno kriju i stare vjerujući da nikada neće biti uhapšeni i osuđeni!? Radi se uglavnom o malim običnim ljudima, našim dojučerašnjim susjedima i prijateljima iz djetinjstva ili radnim kolegama, izvršiocima zločina sa čijih ruku se još uvijek slijeva krv žrtava. A koliko ih je tek po državama hladne Europe i velikim zemljama preko Bare?! Koliko je takvih odsluženih ratnih zločinaca već doživjelo da su im tamo nekakve sudije ili vijeća ljudi koji žive i zarađuju na račun žrtava, oprostili/lo trćinu dosuđene kazne?! Svi takvi se trijunalno i veseli vraćaju svojim obiteljima nastojeći „nadoknadi propušteno“ uopće ne razmišljajući i ne pitajući se: šta je sa obiteljima pobijenih, njihovom djecom, kako sva-

kodneвно preživljavaju i kako se nose sa teretom mržnje, osvete, egzodusa...kako će prespavati noći nakon dana kada na slobodu izađu svi oni koji pobiše, poklaše, pokraše... a dočekuju ih kao nacionalne junake zaboravljajući njihova zlodjela zbog kojih se običnom čovjeku i duša ledi, dok se još uvijek čuje vapaj dobrih majki/jer koja bi majka svome sinu rekla „ubij“/? Svi mi koji smo rođeni znamo da svačija sila prođe, samo ostaju prljave ruke zločinaca!

Tiho, u svojoj boli i tuzi noseći u duši ožiljak koji samo u snu boli jer njihove duše su ispunjene uspomenama koje ih rastuže-nasmiju i zabole, u zagrebačkom predgrađu Petruševac, desetinama godina živi, i čeka, nada se, vjeruje da nema ljepše nade od one što je nikla iz tuge i nema ljepših snova od onih što ih rađa bol, obitelj Abulaha Pezerovića čijeg sina policajca na dužnosti 22 srpnja davne 1991. godine u najljepšem cvijetu mladosti, okrutno, rijetko zabilježenim ratnim zločinom protiv ratnih zarobljenika, ubiše srpski paravojnici u momentima svojih mentalnih skretanja, i zakopaše na zelenim livadama u selu Zrinu na Pounju. Jedan od ubojica, Jablan Kejić iz sela Kuljana, je „dana 22.srpnja 1991. U Kuljanima, kao pripadnik oružanih postrojbi tzv. SAO Krajine, zarobio ranjenog pripadnika MUP-a RH Šefika Pezerovića, tukao navedenog zarobljenika, vezao žicom te u prtljažniku automobila, zajedno sa Mirkom Čurčijom, Milenom Milkovićem i Momčilom Buincem također pripadnicima oružanih postrojbi tzv. SAO Krajine, odvezao do jedne livade u Zrinu, gdje su ga ubili iz vatrenog oružja,

pa je time počinio kazneno djelo ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika iz čl.122. OKZ RH“, kako je „precizirao“ zamjenik ŽDO/Županijsko državno odvjetništvo Sisak činjenični opis optužnice?! Da, zaboravljeno je bilo napomenuti da se: radilo o službenoj osobi na dužnosti, teškom ranjeniku koga su navedeni paravojnici vozali po selima navodeći narod da ga bestijalno onako teško ranjenog tuče, pljuje, govori i psuje mu sve ono što ni bjelilo papira nikako ne bi moglo podnijeti, da je bilo prisutno i nekoliko Šefikovih radnih kolega koji nisu niti jednog momenta reagirali drugačije od napaljene mase, da je Šefik zajedno sa dvojicom takođe ranjenih kolega Dragom Matijevićem i Ivanom Žalcem grubo izvučen iz sanitetskog vozila koje su pripadnici tzv.seoskih straže nemilosrdno izrešetali, a koji su u pratnji medicinskog tima trebali biti prebačeni do bolnice u Sisku, da su Pezerović i njegove kolege za čijim leševima se još uvijek traga ranjeni u obrani Struge Banske od agresora, da je Kejić tek nakon deset godina uhapšen kako „kao slobodan i ne osuđivan“ zločinac radi u Zagrebu, da pozivi za prisustvovanje suđenju nisu uručivani obitelji Pezerović koja je iz jednog slučajnog razgovora sa jednim braniteljem Siska saznala da je Kejić već osuđen što je neupitan nonsens kad se radi posebno ovakvim slučajevima, da se zaboravlja i službeno prozvati i pozvati na odgovornost predsjednicu Vijeća Snježanu Mrkoci, ali i sve članove Vijeća, da su zakazale udruge DR koje su trebale reagirati, da je izostalo djelovanje i reagiranje civilnih udruga i udruga koje se bave ljudskim pravi-

ma iako su raspravama kao i dokaznom postupku, a moguće i donošenju presude prisustvovali Nebojša Paunović iz Ureda OESS-a te Jelena Đokić Jović ispred Documente.... svakako ima još propusta koji su svjesno ili nesvjesno pratili cijeli proces, ali vjerovatno je najnekorektnije nepozivanje obitelji ubijenog te zakazivanje ročišta za raspravu za 05.,06., i 07. Rujan 2011. dakle za dane kada je sudnica zjapila prazna, jer je presuda već bila donesena tokom kolovoza?! Vjerovatno su svi članovi Vijeća imali rezervirane termine za odmor na obali, pa su u neznanju završili proces i donijeli nepravomoćnu presudu, iako su za rujun pozvali svjedoke: Dragoljuba Golubovca, Branka Kejića, Dušana Vinčića, Jovana Vinčića, Vjeku Brdara, Milana Kneževića i Dragana Kosijera!?? Dakako, okrivljenom je sukladno čl.102. st. 1. toč.4 ZKP-a „odrezana primjerena kazna“, ali je teško odgovoriti na pitanje gdje je danas Kejić bez obzira na donešenu nepravomoćnu presudu od 7 godina zatvora?! Sigurno nije teško zaključiti zbog čega pitanje i odgovor koji lebdi u zraku! Da bi sve bilo u tonu, nadamo se ne i u praksi Županijskog suda i njegovih djelatnika, pobrinuo se odvjetnik osuđenog Kejića Zorko Kostanjšek koji je isti tren najavio žalbu?! Baš bi bilo zanimljivo čuti njegov odgovor na pitanje: šta da je Šefik vaš brat ili najbolji prijatelj iz djetinjstva? Ili se radi samo o mogućnosti dodatne zarade za predstojeće zimovanje u prosincu ili siječnju naredne godine?!

Kako obitelj masakriranog hrvatskog policajca na dužnosti nije niti pravovremeno obaviještavana o tijekom

rasprava i provođenju dokaznog postupka, te donošenju prijevremeno nepravomoćne presude, ne uručivanju nepravovremene prijevremeno donešene presude, za pretpostaviti je da će ipak smoći snage da logično reagira i žali se na cijeli postupak ŽDO-a! Radi se o sinu, a i mrtve oči mogu gledati, i taj pogled se nikada ne zaboravlja! **Prvi hrvatski redarstvenik** odlikovan je Redom Petra Zrinskog i Frana Krste Frankopana s pozlaćenim pletetom, Spomenicom domovinskog rata te medaljom 1.hrvatskog redarstvenika od prvog predsjednika Franje Tuđmana. Posmrtno je odlikovan činom samostalnog narednika MUP-a, a njegovo ime je uklesano na spomeniku koji su podigli policajci svojim poginulim kolegama na Čnomercu pred Policijskom postajom svakodnevno upozoravajući prolaznike da pokajanje ne umanjuje grižnju savjesti, odnosno da sve nije zapisano na kamenu!!

Vrijedno je zabilježiti da je sutkinja Snježana Mrkoci tijekom dokaznog postupka saslušala Kejićeve rođake i susjede: Dušan Vinčić, Branko Keić, Jovan Vinčić, Dragoljub Golubovac, Veljko Bradara, Milan Knežević, Ljiljana Marković, Slavko Kejić, Dragan Kosijer, Desanka Rabljenović, Mićo Kaovačević, Danica Knežević...da je dozvolila da riječ dvije o tragediji kaže i otac ubijenog **Prvog hrvatskog redarstvenika** Pezerović, Abdulah, koji je osobno obilazio sela tražeći tijelo ubijenog sina kome je pružanjem prve pomoći jedino pomogla Dragica Sigur iz Struge. Da se branitelj zločinca Kejića u više navrata protivio saslušanju pojedinih svjedoka,

što je sutkinja tolerirala, da su se svjedoci prečesto slagali u lažima tokom iznošenja svojih iskaza, što je takođe tolerirano, da se većina samo sjeća nemilog događaja iz seoskih prepričavanja jer su bili prebjegli u Bosnu, tako da ispada da je rahmetli Šefik sam sebe vozao po selima u haubi stojadina, da je sam sebe tukao, pljuvao, psovao si psovke koje niti pas s maslom ne bi mogao progutati te da se sam ubio iz automata koji mu je pridodao Kejić, Čurčija ili neko treći... Upitno je koliko je Vijeće na čelu sa sutkinjom uvažilo korektan i siguran iskaz svjedoka Dragana Kosijera koji je detaljno prepričao, bez rekla-kazala, sve ono što je vidio i što je pokušao preživjeti tih kobnih dana Šefik Pezerović?? Naravno, vrlo je upitna etičnost i profesionalizam sutkinje Mrkoci, svih članova Vijeća kao i onih koji su ih odredili da vode jedan vrlo delikatan i za mnoge vrlo bolan proces?! Samo „pomjeranje“ datuma donošenja nepravomoćne presude, „neinformiranost“ obitelji ubijenog policajca na dužnosti i svekolike hrvatske javnosti dovoljno govori o časti i patriotizmu gore navedenih!? Kakve su to profesionalne kvalitete navele nadležne da za Predsjednika vijeća za ratne zločine postave Snježanu Mrkoci?? Sutkinju koja je obitelj **Prvog hrvatskog redarstvenika** pozvala na glavnu raspravu 08.srpnja 2011. u 9,30 u sobu br. 15/II kat, da bi zatim donijela rješenja o produljenju pritvora zločincu Kejiću, i da bi onda tijekom ljetnih odmora u tišini sobe na drugom katu, onako uz kavicu sa svojim istomišljenicima iz Vijeća nepravomoćno presudila, iako je sljedeću raspravu zakazala za rujun 2011.,

zaboravivši da tamo negdje na periferiji Zagreba, u Petruševcu, obitelj mladog na monstruoan način ubijenog Šefika, očekuje poštaru koji će donijeti poziv iz Siska jer bi željeli da bez obzira na svu bol ispoštuju slovo zakona! Međutim, ispalo je da je **demokratija za narod isto što i pun mjesec za vukove, i jedni i drugi mogu slobodno da zavijaju koliko hoće!**

**DRAGI KEMO, OPROSTI
NA INDISKRECIJI, ALI
OBJAVLJUJEM TVOJE
PISMO KOJE SI MI NAPISAO
U PRILOGU O RAHM.
ŠEFIKU PEZEROVIĆU**

Dragi Ibrahimе, našeg Šefika Pezerovića više nema među živima, ali on traje među nama koji smo ga poznavali i koji svakodnevno živimo sa njegovom obitelji. Osjećam dužnost da sa par riječi u kojima sam

nastojao izbjeći svu gorčinu i bol koja je svakodnevno prisutna u meni, bacim kratki pogled na cijeli slučaj. Naravno, mi u Petruševcu smo 27.08.2011. organizirali Memorijalni turnir u stolnom tenisu „Šefik Pezerović“ za uzraste do 15 godina, posvećen mladosti naših zaboravljenih kvartova, i bili smo više nego zadovoljni odzivom i ponašanjem dječurlije, ali i desetak starijih koji su željeli sudjelovati tako da smo im dali priliku. Šefikovi roditelji i brat, još uvijek aktivni policajac, su cijeli dan bili u dvorani Društvenog doma Petruševac. Svi su bili domaćinski ugošćeni, najbolji dobili nagrade i adekvatne diplome....tako da danas traže novi turnir!

Nakon tjedan dana, 03.09.2011. organizirali smo Memorijalni turnir „Šefik Pezerović“ u malom nogometu na igralištu OŠ Žitnjak. Pozvali smo

samo 16 momčadi, saborske zastupnike nacionalnih manjina, predstavnike udruga branitelja, ministra tuzlanskog kantona Aziza Čačkovića.... a sav prihod od kotizacije i donacija darovali smo dječijoj humanitarnoj udruzi „Dječija srce“ koje je primila predsjednica udruge gđa. Aleksandra Matijević. Nakon intoniranja himni i pozdravnih riječi gostiju, položili smo cvijeće na spomenik poginulim braniteljima iz Petruševca...mali domijenak u prostorijama škole...početni udarac koji je izveo otac Šefika, Abdulah i turnir je počeo. Na kraju dana najboljima su podijeljene zaslužene nagrade, pehari i diplome.

Trebali smo održati i Memorijalni turnir „Šefik Pezerović“ u šahu, ali....vjerujem da će i to biti najdalje u subotu 08.10.2011.!

O svemu ćete biti na vrijeme izviješteni!!

Piše i fotografira:
Mira Pavlaković

OZALJ

Nož, žica, Srebrenica (4. dio)

I vratila sam se, već krajem rujna. Najprije sam zastala u Konjević-Polju da posjetim nenu Fatu Orlović, ali se još nije vratila kući iz tuzlanske bolnice, tako da sam samo fotografirala „njezinu crkvu“ i napisala priču o njoj koristeći raspoložive podatke.

Nena Fata Orlović iz Konjević-Polja, nije obična nena, ova jednostavna i draga žene postala je strah i trepet bratunačkih policajaca i popova. Ona se već više od deset godina bori svim mogućim sredstvima da iz njenog dvorišta izmjesti pravoslavnu crkvu. Crkva Usjekanja glave svetog Jovana Krstitelja bespravno je izgrađena na njenom zemljištu, naravno, bez njenog pristanka. Čitava ova situacija

je paradoksalna, počevši od samog naziva crkve. Sv. Jovanu Krstitelju je odsječena glava, jer je Herodu Antipi preko navođenja Božje zapovjedi ne poželi tuđe, predbacio preljub, pošto je ovaj napustio svoju ženu i nezakonito uzeo sebi za ženu, ženu svog brata Filipa. **Srpska pravoslavna crkva čini isto, na tuđem zemljištu gradi crkvu, da paradoks bude još veći u mjestu u kojem ne živi niti jedan pravoslavac. Pravo kaže nena Fata:**

„Crkva u Konjević-Polju stoji da nas provocira, a ne da se pravoslavci mole u njoj.“

Bajram u suzama

Gotovo u pravilnim razmacima izbijaju ekscesi u avliji nene Fate, a posljednji je završio posjekotinama na rukama bespomoćne žene. Iako je dogovoreno da se u crkvi više neće obilježavati krsna slava, opet je to bahato prekršeno, pa je pop u pratnji policajaca došao očistiti okoliš crkve za liturgiju slijedećeg dana.

I opet imamo jedan paradoks iz bosanskog lonca apsurdna i paradoksa, sve se to dešava na drugi dan Ramazanskog Bajrama. Tko god kaže da to nije provokacija – laže. Izgledno je da će Fata Orlović zaraditi još jednu kaznu za remećenje javnog reda i mira, jer se usuđila pitati popa što radi u njenoj avliji, a svakom je pametnom insanu jasno da joj pop nije došao čestitati Bajram. Policajcu, Ranku Uzelcu je to bilo dovoljno da nasrne na ženu. Fata završava u bolnici sa šavovima na ruci, a revni policijski službenik izjavljuje da se nena Fata sama ranila ciglom. „Čini se da je ovaj put na krvavim rukama nene Fate nanovo umro Daytonski sporazum i pogažena sva ljudska prava u koja se kunu zapadne demokracije.“ – ističe muftija tuzlanski, Husein ef. Kavazović, obećavši da će pod svaku cijenu učiniti sve da se ovaj problem riješi. **Srbi su u više navrata nudili novac Fati Orlović, samo da crkva ostane na mjestu gdje je izgrađena**, a gradili su je u jeku ratnih operacija, smišljeno i ciljano,

završili 1997. godine, ali nisu znali tko je Fata Orlović. **Posljednja ponuda završila je na 3.5 milijuna dolara. Nena Fata je to s gnušanjem odbila: „Deset hiljada moje braće muslimana ostalo je na zemlji i mislim da je vrijedno što neću primiti para. Vrijedno je to kod Lijepog Allaha, kod mog čoj'ka, kod moje djece, a mislim da je najvrednije meni, jer meni je ovo vrednije nego da sam primila 3,5 milijuna.**“ Fata Orlović je tako postala bošnjačka moralna vertikala, neki joj se iskreno dive, drugi se ne mogu načuditi, kako može odbijati tolike pare, a stvar je vrlo jasna onima koji stvarno žive islam, a nisu im samo usta puna prigodnih hadisa ili citata iz Kur'ana, koje obilato koriste u raznim prigodama. Nena Fata zna da smo na dunjaluku samo privremeno i da se na njemu pripremamo za drugi, vječni život, u koji ne možemo ponijeti ništa od materijalnih dobara, možemo ponijeti samo naša dobra djela. Kada bi naši vrli političari preuzeli samo trideset posto svjetonazora i poštenja nene Fate Orlović, „bosanski lonac“ ne bi bio pun paradoksa, apsurdna, laži, licemjerja, krvi, već bi tekli bistri dženetski potoci, kao sinonim istine, pravde i blagostanja za sve.

Majka sedmero djece remeti javni red i mir?

Fata je s rahmetli mužem Šaćirom rodila devetero djece, sedmero ih je živo, tri sina i četiri kćeri.

Sva su joj djeca školovana i dobro su se snašla u životu. Samo jedna kćer živi u Srebreniku (mjesto prije Tuzle), a ostali su preselili u Ameriku i žive u Atlanti. **Sva su joj djeca preživjela srebrenički genocid, ali je izgubila svoga Šaćira. Pred par godina ga je ukopala na mezarju u Potočarima.** Kaže kako joj je još uvijek teško kad ode mužu na mezar, dok ga nije ukopala živjela je u nadi da je ipak živ, mada je u stvari znala da nije, kao ni tisuće drugih Srebreničana čije kosti još leže po neprohodnim bosanskim vrletima. Kada je 1993. palo Konjević-Polje izbjegla je s porodicom u Srebrenicu, djeca su otišla na slobodnu teritoriju, a poslije u Ameriku. **Kada se poslije svega vratila, dočekala ju je u avliji srušena kuća i novoizgrađena pravoslavna crkva. Svašta su povratnici pronalazili u svojim dvorištima, ali je nena Fata, valjda jedina muslimanka na svijetu koja u avliji ima crkvu. Kada je odbila ponuđene pare, neki su joj predlagali da minira crkvu, ali ona to nije htjela: "Meni ne smeta crkva, ja samo neću da je u mojoj avliji, neka oni nju lijepo, kako su je i zidali, odnesu tamo gdje nekome treba."**

U svojoj sizifovskoj i donkijhotovskoj misiji, gotovo sedamdesetogodišnja, **nena Fata već jedanaest godina hoda po sudovima, nekada kao tužitelj, ali više kao optuženik. Ova draga žena, bistra uma i britka jezika po navodima Vasilija Kačavende, episkopa zborničko-tuzlanskog, širi nacionalnu mržnju, osim toga tuče svećenike i policiju i za sve to je kriva, ali ipak je najviše kriva što traži da joj se vrati njena imovina.** Činilo se pred tri godine da je na pomolu

rješenje problema. Milorad Dodik je obznanio da je pronađena alternativna lokacija na koju će se izmjestiti sporna crkva, čak je na račun Eparhije zborničko-travničke uplaćeno 168 tisuća konvertibilnih maraka za troškove izmještanja. No sad se šuška da s tom novom lokacijom ima imovinsko-pravnih zavrzlama. U međuvremenu se situacija dodatno komplicira presudom Općinskog suda u Srebrenici, iz svibnja 2010. godine, po kojoj Zborničko-tuzlanska eparhija nije kriva što je otela privatnu imovinu i bespravno izgradila crkvu u dvorištu Fate Orlović, tužba je odbačena iz trivijalnog razloga, nije podnesena u zakonskom roku od tri godine od uzurpiranja zemljišta. Bila bi to normalna presuda da ju je donio sud iz Zimbabvea, a ne domaći sudac, koji zna što se, od kada i do kada dešavalo na području Srebrenice i da onaj kome je primarni zadatak da spasi živu glavu na ramenu, ne razmišlja o podizanju tužbe i o tome da će isteći rok za njenu pravovaljanost.

Rušiti ili ne rušiti, pitanje je sad

Nena Fata je svjesna cjelokupne situacije, a ta je, da se nema ni na koga osloniti, niti od koga pomoć tražiti, zarekla se da neće

na hadždž niti u posjet djeci u Ameriku dok se ne makne crkva iz njene avlije: „**Svi su me izvarali, i 'naši' i 'njihovi', pošto je to sve isti 'drob', samo se drugačije zove. Kako laže Dodik, tako lažu i bošnjački rukovodioci. Zar se bar**

malo ne stide? Krenu iz Sarajeva, povedu televizije i sa mnom, bajagi, nešto eglenišu u avliji, a kamere ih snimaju da im se vidi crkva iza leđa. Onda se sa mnom grle i selame, pričaju kako je nena heroj, a crkva stoji kako stoji.“

Cjelokupna ova storija s nenom Fatom i pravoslavnom crkvom savršeno se uklapa u kompletan koncept Srebrenice poslije „Srebrenice“, kao što Srebrenica živi jedan dan u godini, a 364 dana je zaboravljena, tako se i nene Fate sjete svi samo onda kada mogu njen problem iskoristiti za vlastitu promociju, obilato to koriste političari pred izbore, obećavajući da su oni na vlasti da bi to u trenu riješili, dok ovi postojeći peru ruke izgovarajući se da je problem vrlo kompleksan i da su nemoćni. Tako to nitko ne može riješiti, ni Srbi, ni Bošnjaci, niti Srpska pravoslavna crkva, niti Islamska zajednica. **No sličan primjer u Diviču kod Zvornika pokazuje da se problem može riješiti kada postoje dobre namjere svih zainteresiranih strana, tako je dogovorom Srpske pravoslavne crkve, Islamske zajednice i općine Zvornik**

izmještena crkva izgrađena na temeljima džamije. Nena Fata je nagovijestila da će ovaj problem morati rješavati na svoj način, ako se u skoro vrijeme nešto ne uradi: „**Ja sam u petak rekla i uvijek kažem, dala sam im rok mjesec, ako hoće, ako neće, onda je ja obaram. Vidim da zakona nema. Svako je sebi zakon, pa bit ću i ja sebi zakon.**“

Bojim se da će pravna država naglo profunkcionirati, ako nena Fata krene rušiti pravoslavnu crkvu, kao što sada ne funkcionira, a nena će završiti nanovo na optuženičkoj klupi.

Prošla je godina dana od ove najave, nena Fata nije srušila crkvu u svojoj avliji, niti su je Srbi sami premjestili, pomaka nema, tko god svrati u Konjević Polje ne može se načuditi ovom nonsensu, obeća pomoć i na tome ostane. Prije par dana, odnosno 2. studenog 2011. godine do nene Fate je navratio predsjedavajući Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH, Denis Bećirović. Nećete vjerovati, obećao je, kao i mnogi prije njega, posredovati da se ovaj problem konačno riješi. Živi bili pa vidjeli !

Nije nena Fata Orlović jedina koja se bori za svoja prava, mnogo je ljudi i udruga, više ili manje medijski eksponiranih, koji se bore kako bi se čula istina o Srebrenici i što je još bitnije da se nikada ne zaboravi ono što se dogodilo u ovom gradiću prije

šesnaest godina. Vrlo je to težak i iscrpljujući zadatak kad se uzme u obzir da se svakodnevno događaju nove strahote na ovoj našoj planeti, tako da se treba neprekidno truditi da se interes javnosti iznova i iznova vraća na Srebrenicu, što je jedini garant da krivci dobiju zasluženu kaznu, ubijeni smiraj na potočarskom mezarju, a njihove porodice kakvu takvu satisfakciju i vjeru da pravda ipak postoji.

Srebrenički Wiesenthal

Jedan od takvih neumornih boraca je **Hasan Nuhanović**. On je radio kao

prevodilac u bazi nizozemskog bataljuna u Potočarima. **Kada je pala Srebrenica u bazi su spas potražili njegovi roditelji i brat Muhamed. Dana 13. srpnja 1995. godine po zapovjedi nizozemskog bataljuna bazu su morali napustiti svi ljudi koji nisu imali iskaznicu**

UNPROFOR-a. Hasan je tu iskaznicu posjedovao, mogao je i za oca nabaviti. Hasanov otac, Ibro Nuhanović, bio je dio delegacije koja je bila na sastancima u Bratuncu, koje je u tri navrata sazvao Ratko Mladić. Međutim, Hasanov otac nije htio napustiti suprugu i mlađeg sina, pošao je s njima i ni jedno od njih se nije nikada vratilo. **U dvadesetak minuta Hasan je izgubio porodicu** i vjerojatno ga jako boli saznanje što nije mogao pomoći nikome, čak ni svojim najbližima. Brata Muhameda je nadopisao na popis ljudi koji rade za potrebe bataljuna, ali je njegovo ime prekríženo i time mu je potpisana smrtna presuda. **U bazi je radio kao električar Rizo Mustafić, nije posjedovao iskaznicu UNPROFOR-a, pa je izbačen iz zaštićene zone nizozemskog bataljuna. Kada je iz sjedišta UNPROFOR-au Sarajevu stiglo naređenje da treba zaštititi i neformalno zaposlene osobe, za Rizu je bilo prekasno, već je izbačen iz baze.** Ni on nije preživio. Posmrtni ostaci Hasanovog oca pronađeni

su 2007. godine, a ostaci majke i brata 2010. godine, kao i ostaci Rize Mustafića. Po odlasku iz Srebrenice, kada se evakuirao nizozem-

ski bataljun, Hasan i dalje ostaje raditi kao prevodilac, nadajući se da će s te pozicije na kojoj se nalazi lakše ući u trag nestalim roditeljima i bratu, kao i muškarcima od 16-66 godina starosti koji su uvršteni na popis koji je napravljen u bazi u Potočarima. Na tom popisu bilo je 239 muškaraca. Međutim, gdje god da je krenuo dočekala su ga zatvorena vrata i svojevrsna zavjera šutnje, te savjet da bi bilo bolje da ne govori toliko o Srebrenici. **Zajedno s djecom Rize Mustafića podiže građansku parnicu protiv nizozemske vlade, jer njihov bataljun nije učinio ništa da spasi lokalno osoblje, koje je radilo za njih, mada su zapovjednici mogli i morali pretpostaviti najgori ishod – do kojeg je i došlo.** Stav nizozemske vlade je bio da su njihovi vojnici bili dio UNPROFOR-

a, pa je zapovjedna odgovornost time prenijeta na Ujedinjene nacije, koje su 2000. izjavile da ne prihvaćaju nikakvu odgovornost. Opća sudska praksa je bila da nacionalne vlade nisu odgovorne za djelovanje svojih vojnika u sastavu UN-a. **Poslije dugogodišnjeg povlačenja po sudovima nizozemski Apelacioni sud donosi 05. 07. 2011. godine presudu, koja je presedan u dosadašnjoj sudskoj praksi. Utvrđuje se suodgovornost Nizozemske za ubojstvo trojice Bošnjaka (Ibro**

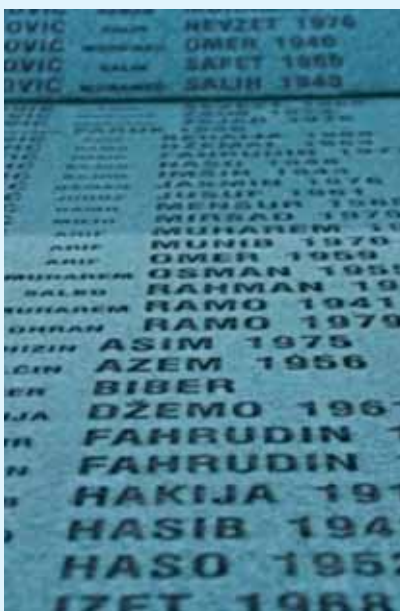

i Muhamed Nuhanović, Rizo Mustafić), jer je nizozemska vlada imala zapovjednu odgovornost nad nizozemskim bataljunom „plavih šljemova“ u okviru snaga UN u Srebrenici, a ne UN. U skladu s tim presuđeno je da Nizozemska treba isplatiti odštetu članovima njihovih porodica. Kolika će ta odšteta biti nije utvrđeno,

a kada se i utvrdi izazvat će čitav niz polemika o tome koliko vrijedi ljudski život i koja je to svota koja može nadomjestiti oca ili brata. No gledajmo na to pozitivnije, postoji velika vjerojatnost da će ova presuda pomoći da se utvrdi odgovornost nizozemske vlade i u slučaju ostalih srebreničkih žrtava, a i ova presuda je velika moralna satisfakcija, jer je konačno utvrđen barem jedan krivac za srebrenički genocid.

Osim pojedinaca koji se bore za pravdu i nastoje da se srebrenički genocid nikad ne zaboravi, postoje i brojna udruženja žena i majki koja se bave istom problematikom. **Udruženje „Srebreničke majke“** okuplja preživjele majke koje su nakon pada „zaštićene zone“ izgubile sinove, muževe, braću i ostale muške članove familije. **Predsjednica je Hatidža Mehmedović**, koja se vratila u Srebrenicu 2002. godine i osnovala ovo Udruženje. Ona je 1995. godine izgubila dva sina, supruga i sve ostale muške članove familije. **Ovo udruženje radi pod motom: „Ako mrtve ne možemo vratiti, pomognimo bar živima.“**

U Tuzli djeluje Udruženje „Žene Srebrenice“, a predsjednica mu je Hajra Ćatić. Zadaća ovog udruženja nije borba za prava žena već potraga za više od deset tisuća nestalih, ubrzavanje procesa ekshumacije, nastojanje da broj ratnih zločinaca bude adek-

vatan broju žrtava genocida. **Udruženje je izdalo publikaciju „Samrtno srebreničko ljeto ‘95.“**, zbirku preko stotinu autentičnih svjedočenja o stradanju i patnji Bošnjaka. **Svakog 11. u mjesecu održava se u Tuzli mirni prosvjed pod motom „Istina nama, kazna zločincima“.** **Mirna šetnja od Pinge do Trga žrtava Srebrenice podsjetnik je domaćoj i međunarodnoj javnosti na stradanja u Srebrenici.** Udruženje provodi svoje akcije samostalno ili u suradnji sa nekim od Udruženja koja se bave istom problematikom, kao „Pokret majki enklava Srebrenice i Žepe“, „Žena, žrtva rata“, UG „Majke Srebrenice i Podrinja“ – Vogošća, UG „Majke Podrinja“ - Sarajevo, „Žene u crnom“ iz Beograda. Center for Political Beauty i Društvo za ugrožene narode su 2010. godine pokrenuli projekt „Stup srama“. Ova

skulptura se sastoji od dva velika slova, U i N. Visina je oko osam metara. Čelična konstrukcija bi trebala biti ispunjena s 16744 cipele, kao spomen na 8372 srebreničke žrtve. Sve ove cipele sakupljene su u BiH i u zemljama Europe. U konstrukciji su načinjene tri rupe, koje simboliziraju rupe od metaka. Svaki par cipela će biti zaliven bijelim betonom u konstrukciju. Skulptura bi trajno trebala podsjećati na krivicu zapadnih političara i vojske za genocid u Srebrenici. Ona bi trebala potaknuti diskusiju na temu odgovornosti UN. Mjesto na kojem će u Potočarima biti postavljena skulptura određuje majke Srebrenice, kao i imena političara i generala koja će se naći svoje mjesto na „Stupu srama“. Ova instalacija je bila postavljena u Berlinu 11. 07. 2011. godine na Pariškom trgu ispred Brandenburških vrata i na taj način je obilježena petnaestogodišnjica genocida u Srebrenici.

Pravda je spora, ali dostižna, krivci malo po malo završavaju u Hagu, ali o tome ćemo u petom nastavku.

Tiskovna konferencija održana 15. 11. 2011. godine u Puli

Ružnić:

Nećemo koalirati s pobjednicima

PULA - Nezadovoljni radom bošnjačkih manjinskih zastupnika koji su u Sabor dolazili iz redova političkih stranaka, Bošnjačka nacionalna zajednica Hrvatske (BNZH) na ovim je parlamentarnim izborima odlučila izaći sa svojim kandidatom.

U 12. izornoj jedinici kao zastupnik bošnjačke, albanske, crnogorske, makedonske i slovenske manjine predstavljat će ih Ibrahim Ružnić iz Rijeke, predsjednik Bošnjačke nacionalne zajednice za Primorsko-goransku županiju, koji je jučer na konferenciji za novinare kazao da, ukoliko bude izabran, neće potpisati koalicijski sporazum s pobjednicima.

- Potpisivanje ugovora s većinskom političkom opcijom je neprimjereno i nije u duhu manjinskog zastupanja, koje se treba snagom argumenata na načelu pravde i pravičnosti zalagati za manjinska prava, a ne trgovanjem mandatom.

Praksa je pokazala da nije ništa izvršeno iz koalicijskih ugovora koje je potpisao bivši premijer Ivo Sanader, već je samo dovelo do toga da zastupnici manjina glasaju za nešto s čime se ljudi ne slažu, napomenuo je Ružnić.

No, to ne znači da BNZH neće dati podršku određenoj političkoj opciji ukoliko osvoji vlast.

- Pružit ćemo podršku strankama lijevog centra, Kukuriku koaliciji, za odluke koje neće zadirati u interese nacionalnih

manjina kao i za odluke koje neće ići na štetu matičnim zemljama nacionalnih manjina, dodao je Ružnić. Govoreći o svom mandatu u Saboru kazao je da će kao zastupnik djelovati na dva plana – manjinskog zastupanja i opće politike

- a usmjerit će se na afirmaciju onih udruga koje se bave programima očuvanja identiteta bošnjačke i drugih manjina.

O dosadašnjem saborskom predstavniku Šemsi Tankoviću iz Stranke demokratske akcije Hrvatske imali su samo riječi kritike.

- Mandat je započeo tako što je prebjegao iz koalicije sa SDP-om u sporazum s HDZom, a završio je tako što je nakon zadnje saborske sjednice u medijima izjavio da je digao ruku a ne zna za što, kazao je Porečan Jusuf Šehanović, član Glavnog odbora BNZH-a. Spomenuo je problem osnivanja paralelnih bošnjačkih nacionalnih zajednica, što zbunjuje javnost.

Govoreći o položaju manjina Senad Pršić, predsjednik Nacionalne zajednice Bošnjaka Istre i Bošnjačke nacionalne zajednice Hrvatske, kazao je da zakonski propisi, izuzev omogućavanja dvostrukog prava glasa, realno osiguravaju sva prava, međutim nisu zadovoljni njihovom implementacijom.

Parlamentarni izbori 2011

Izborne liste u 12. izbornoj jedinici (albanska, bošnjačka, crnogorska, makedonska i slovenska manjina)

1. Kandidat: IDRIZ BEŠIĆ, Bošnjak, rođ. 05.11.1959., GUNJA, Mak Dizdara 37
Predlagatelj: NEOVISNI KANDIDAT
2. Kandidat: ĐEMAL BRATIĆ, Bošnjak, rođ. 31.05.1964., OSIJEK, Orahovička 44
Predlagatelj: DEMOKRATSKI SAVEZ BOŠNJAKA SLAVONIJE I BARANJE - DSBSB
3. Kandidat: NEDŽAD HODŽIĆ, dipl.ing., Bošnjak, rođ. 24.07.1958., POREČ, Pazinska17
Predlagatelj: BOŠNJAČKA DEMOKRATSKA STRANKA HRVATSKE - BDSH
4. Kandidat: PAŠK KAČINARI, Albanac, rođ. 08.04.1950., ZAGREB, Frankopanska 9
Predlagatelj: SAVEZ ZA PROMJEN-SP i AUTOHTONA - HRVATSKA SELJAČKA STRANKA - A - HSS
5. Kandidatkinja: ERMINA LEKAJ PRLJASKAJ, Albanka, rođ. 15.07.1971., SELCE, Šetalište Ivana Jeličića 24
Predlagatelj: UNIJA ZAJEDNICA ALBANACA U REPUBLICI HRVATSKOJ
6. Kandidat: DŽELJALJ MALIĆI, Albanac, rođ. 28.08.1981., ZAGREB, Gjüre Szaba 11
Predlagatelj: NACIONALNI DEMOKRATI - ND
7. Kandidat: ANGEL MITREVSKI, dipl.ing., Makedonac, rođ. 27.11.1958., SPLIT, Antofagaste 4
Predlagatelj: ZAJEDNICA MAKEDONACA U REPUBLICI HRVATSKOJ
8. Kandidat: NIKOLLE PREKPALAJ, Albanac, rođ. 18.05.1966., VIR, Virski put 123 D
Predlagatelj: UDRUGA ALBANACA ZADARSKE ŽUPANIJE - UAZŽ
9. Kandidat: **IBRAHIM RUŽNIĆ**, prof., Bošnjak, rođ. 10.01.1956., RIJEKA, Mihovilići 22 A
Predlagatelj: BOŠNJAČKA NACIONALNA ZAJEDNICA HRVATSKE
10. Kandidat: IDRIS SULEJMANI, Albanac, rođ. 13.08.1956., POREČ, Save Vukelića 4
Predlagatelj: UDRUGA GRAĐANA ALBANSKE NACIONALNE MANJINE GRADA POREČA I POREŠTINE - UDRUGA, ALBANSKE NACIONALNE MANJINE POREŠTINE
11. Kandidat: SULEJMAN TABAKOVIĆ, Bošnjak, rođ. 20.03.1952., ZAGREB, ULICA GRGE TUŠKANA 21
Predlagatelj: NEOVISNI KANDIDAT
12. Kandidat: prof.dr.sc. ŠEMSO TANKOVIĆ, Bošnjak, rođ. 16.02.1942., ZAGREB, SAVSKA CESTA 161
Predlagatelj: STRANKA DEMOKRATSKE AKCIJE HRVATSKE - SDA HRVATSKE

Albanci, Bošnjaci, Crnogorci, Makedonci i Slovenci - izađite na parlamentarne izbore koji će se održati u nedjelju 4. 12. 2011. godine.

Na biračkom mjestu zatražite manjinsku listu.

Na dobivenom listiću nalazit će se imena 12 kandidata.

Zakružite broj ispred jednog imena.

Neka to bude sretni broj **9**